

GUD BLIR MISFORSTÅTT

Herren velsigne dere. Be for meg i kveld. Vi fikk bare en liten regnskur, nok til å avkjøle oss, som vi er takknemlige for; og jeg stoler på at vi vil få en av de åndelige regnskurene på innsiden, som på en måte kan hjelpe oss litt.

² Jeg tror, broder Neville, hvis vi snur den rundt mot deg. Hva med det? Når jeg taler, får jeg litt . . . får jeg den luften på meg og så . . . dette skalletete hodet mitt slipper det ned og det tetner i halsen min.

³ Nå, jeg ga ut noen . . . for noen spørsmål i kveld, og svar, bare for å liksom . . . Grunnen til at vi gjør dette, er for på en måte finne ut hva som ligger på folks hjerte.

⁴ Jeg tror det er veldig bra for en pastor å—å gi ut dette, og da finner han litt ut av hva folket tenker på, hvis de vil skrive spørsmålene sine, om de har noen. Og jeg tror at hver eneste en av oss er forpliktet til å legge fram tankene våre for pastorene våre og—og våre åndelige ledere, og så videre, og alt det vi ser, det er for at vi kan få alt til å gå knirkefritt og fint, og for Guds Rikes skyld.

⁵ Og da jeg . . . inntil for omtrent en halv time siden hadde jeg bare rundt to eller tre som jeg hadde . . . Billy hadde samlet dem inn etter møtet i morges, og han tok dem med opp til meg. Og så gikk jeg inn og studerte et Skriftsted, tenkte jeg ville tale litt i kveld, siden jeg hadde nevnt det, og at jeg var her oppe. Og så ringte han meg for noen minutter siden, sa: “Bare vent litt, jeg har en håndfull nå.”

⁶ Så jeg skal prøve å gå rett i gang med disse og svare på dem etter min beste evne. Og så hvis jeg blir ferdig i tide, har jeg en tekst jeg ønsker å—å tale over, i kanskje bare tjue eller tretti minutter, bare en kort tekst.

⁷ Og så, husk, om Herren vil, neste søndag morgen ønsker jeg å gjøre mitt beste, ved Guds nåde, å forklare *Daniels sytti uker*. Som jeg sa i morges, det er et stort Skriftsted. Og det handler ikke så mye om å tale over det, men for å plassere det der det hører hjemme, for å få det til å passe med resten av Bibelen.

⁸ Og vi har startet fra Åpenbaringen 1, kommet over i det 6. kapittelet. Og, selvfølgelig, kommer vi nå inn på de sju siste Segl. Og disse Seglene strekker seg fra det 6., siste delen av det 6. kapittelet, og helt til det 19. kapittelet, inkludert. Så det ville ta lang tid. Nå, jeg kunne brukt, for eksempel, sju kvelder, på å gå gjennom De Sju Segl og åpne dem opp. Men hvis man gjør det på den måten, vil folk gå glipp av den mektige delen bak *her*, som fyller ut dette. Og hvis de ikke virkelig

blir undervist, er det kanskje ikke så bra. Men de første tre eller fire av dem er bare hendelser som vi helt fint kan ta, som kommer på rekke og rad; men den neste av det, da må du gå tilbake inn i Daniel igjen, komme tilbake til Første Mosebok, gå tilbake over i Åpenbaringen, komme tilbake ned i Evangeliene, og bare veve det inn der, fordi det er sporet av Israel, Gud som handler med Israel. For når Menigheten går opp, er det det siste om Menigheten, før Hun kommer med Sin Herre, som Brud og Brudgom i det 19. kapittelet; i løpet av denne tiden handler det med Israel. Og å få inn *Daniels sytti uker* nå, legger grunnlaget for denne kommende åpningen, Det Første Segl.

⁹ Da tenkte jeg, om Herren vil, jeg . . . neste søndag ville jeg tale over det. Hvis jeg ikke blir ferdig søndag morgen, så skal jeg prøve på det igjen søndag kveld. Og det ville da åpne veien, hvis Herren skulle lede oss, så vi ikke måtte stoppe med den delen, vi kunne gå rett videre inn i *De Sju Segl* og bare fortsette med det så lenge vi så at Herren ledet.

¹⁰ Nå, i kveld har vi fått noen spørsmål, og de er alle fornuftige, rimelige spørsmål. Det er ett her som jeg gjerne vil tale om først, bare et øyeblikk. Det var noen som spurte . . . Det er ikke et spørsmål, det er bare noen som spurte meg.

Hvor er nøklene mine? Vær så snill og fortell meg det.

¹¹ De—de hadde mistet dem i ettermiddag. Nå vil jeg fortelle dere noe, for noen uker siden, for noen få dager siden, var jeg her i tabernaklet . . . Jeg pleide å gå i bønn og vente på Herren, for å finne ut hvor disse tingene var for folk. Jeg har funnet folks biler. Herren talte til meg, om hvor folk skulle . . .

¹² Broder Welch Evans kom opp hit og hadde mistet bilen sin, noen stjal den i Louisville. Han og broder Fred Sothmann og noen av brødrene . . . Broder Tom Simpson, tror jeg, var med den dagen. Eller var du det, broder Tom? Og de kom opp til huset, og der var broder Evans uten bil, uten klær, alt han eide, var i den bilen. Og de hadde stoppet borte ved Millers og noen tok den.

¹³ Vel, vi har en bande eller liga i Louisville, hvor de stjeler disse bilene og kjører dem ned til Bowling Green eller et lignende sted og lakkerer dem om. Og i Kentucky trenger man ikke å ha et eierbevis, uansett, på bilen sin, og de kan endre de bilene på noen få minutter og selge dem akkurat som de vil.

¹⁴ Vel, broder Evans med den lille bilen sin og alt han eide i den, og Herren ga meg svaret på det. Og før de i det hele tatt kom hjem, sto bilen her ute, omtrent halvtom for bensin, hvor Han snudde dem på veien til Bowling Green, og brakte dem tilbake, og satte bilen rett tilbake der ute med alt som var i den, ikke en eneste ting manglet, bortsett fra den bensinen de hadde brukt.

¹⁵ Mange ganger har folk sagt *visse* ting, og de har spurt, og jeg har gått inn for Herren og ventet på disse visjonene, ja, ventet til de kommer. Men jeg har funnet ut at det har lagt en stor

snublestein foran folket. Egentlig er ikke folket i Amerika klare for en slik tjeneste, menighetene. Det er sant. Den er—den forut for sin tid. Ser dere? Og det forårsaker alt mulig, noen kaller deg en “djevel”, noen kaller deg en “spiritist”, noen kaller deg en “Guds sønn”, en “gud” og alt mulig. Skjønner? Så jeg lovte bare Herren at jeg ville la det ligge, og bare vente og bruke den tjenesten i Afrika, eller i personlige samtaler når jeg har dem her.

¹⁶ Nå, vi er her for personlige samtaler, hvor disse tingene fortsatt skjer. Men . . . Og måten å få del i dem, er ikke å komme til menigheten, gå til sekretæren vår, sønnen min, Billy Paul, og han vil gi deg en liten . . . en lapp som forteller deg akkurat når det skal være og så videre. Og alt slikt, som gjelder personlige samtaler, her eller på feltet, kan bare skje på den måten. Det er oppslått en—en oversikt over det, eller en bok, eller en lapp på oppslagstavlen der, om hvordan man gjør dette. Men bare å komme opp hit til plattformen . . .

¹⁷ Nå, vi har gaver i menigheten. Vi har broder Neville her som har mottatt en profetisk gave. Broder Higginbotham som sitter her, som har en gave til å tale i tunger og tyde tunger. Jeg vil råde dere . . . Jeg vil be om at Gud vil gi dere eders nøkler, men jeg—jeg råder deg, kanskje at om Den Hellige Ånd ville tale i kveld, kanskje gjennom broder Neville eller broder Higginbotham, eller noen av disse gavene i menigheten, som vi skal ta for oss noen spørsmål om, om noen få minutter, at kanskje de kunne gjøre det.

¹⁸ Men for mitt eget vedkommende, så ga jeg et løfte til Gud, ikke mer i Amerika på offentlige møter, skjønner dere, fordi det førte bare til at jeg måtte forlate feltet. Og da vil noen gå så langt som å si at du er en—en “djevel”, de andre vil gjøre deg til en “gud”. Og da ser du, at de rett og slett ikke er klare for det. Og slik kan ikke Gud virke det, og jeg er sikker på at den personen som spurte om det, vil forstå. Nå, kanskje Den Hellige Ånd likevel i kveld . . . Dere må bare være i bønn. Jeg vil be om at Den Hellige Ånd vil vise deg nøyaktig hvor din pakke er, som du venter på. Jeg ber om at du vil finne den, og jeg tror du vil finne den. Skjønner?

¹⁹ Og . . . men nå . . . Og så, nå, Billy Paul, hvis noen har en slik ting som det, hvis de ringer ham, vil han henvise dem til menigheten, jeg prøver å ta nødstilfellene når jeg er hjemme.

²⁰ Nå, la oss nå, før vi går inn i disse spørsmålene . . . Først vil jeg si, at ethvert svar som ikke samsvarer med din tro eller . . . i Bibelen, samsvarer det ikke med Ordet, da behøver du ikke å ta imot det. Og for at jeg skal kunne komme i gang og kanskje også komme til teksten i kveld, vil jeg gjerne gå i gang og besvare dem, og de jeg mener at—at kan besvares ut fra Skriften, vel, de vil jeg besvare, så godt jeg kan. Men jeg fikk dem akkurat for noen minutter siden, alle unntatt tre, og ingen av de tre hadde noe . . . Bare småting om at noen hadde drømt en drøm eller noe

sånt, som vil vite om de skulle fortelle det, eller noe annet slikt som det, ser dere.

Så la oss bøye våre hoder nå når vi nærmer oss Hans barmhjertighet.

²¹ Herre, vi er Ditt folk som er kalt ved Ditt Navn. Og vi er så glade i kveld for å vite at vi har en Himmelsk Far som våker over oss og bryr seg om oss, og elsker oss som Sine Egne, kjære barn. Og derfor er jeg glad, Herre, for at jeg er regnet med blant disse menneskene, for å være deres broder, og de er mine brødre og søstre. Jeg er så takknemlig.

²² Det er en, Herre, som har mistet noen nøkler. Du vet akkurat hvor de ligger. Jeg ber om at Du vil åpenbare det og vil bringe dem direkte til disse nøklene. Det er en verdifull ting for dem, det er til bilen deres. Og jeg ber, Far, om at Du vil oppfylle denne bønnen til disse menneskene.

²³ Nå ber jeg om at Du vil velsigne vår pastor, vår elskede broder Neville. Vi er så glade for å se Deg virke i vår midte, gjennom disse store åndelige gavene i menigheten vår, den delen av Kristi legeme som tilber på dette hjørnet av Eighth og Penn. Vi er så glade for å være regnet med i den gruppen av mennesker, og å vite at Gud åpenbarer hemmelighetene for Sitt folk. Jeg ber om at Du vil velsigne broder Neville, vår pastor, og broder Higginbotham, broder Funk, Broder Junior Jackson, og våre søstre, som taler i tunger og gir tydninger. Vi ber, Far, at Du vil fortsette å manifestere Deg Selv gjennom disse store gavene, at vår menighet kan bli kjent som en åndelig menighet, der hvor mennesker som er trette kan komme og sitte i den Allmektige Guds Nærvær, og vite at Han taler og åpenbarer hjertets hemmeligheter.

²⁴ Og, Far, jeg ber om at Du vil velsigne oss i kveld, når vi besvarer disse spørsmålene. Noen av dem, Herre, er milde, og noen av dem er sterke. For hver enkelt som stilte spørsmålet, er det et sterkt spørsmål. Det er noe som ligger på deres hjerte, de vil ha klarhet i det. Og, Far, vi er alle tilstrekkelige til disse oppgavene, men vi vet at Du er mer enn tilstrekkelig. Så vi ber om at Du vil tyde disse spørsmålene for oss, så vi kan gi folket det riktige svaret, så at de kan bli hjulpet og menigheten bli opphøyd, Guds Navn bli æret.

²⁵ Nå, Far, om det er Din vilje, ber jeg om at Du vil handle med oss denne uken og vil hjelpe meg mens jeg studerer på de *Daniels sytti uker*, så jeg kan være i stand til neste søndag morgen, om det er Din vilje, å åpne Skriften for disse menneskene. Gud, gi det, så deres sjeler kan bli forfrisket. Lær dem, Herre, som søker dype ting. Frels de som er fortapte. Helbred de som er syke. Vi venter alle på Deg, Far. I Jesu Navn. Amen.

²⁶ Nå, dette første spørsmålet er ikke akkurat et spørsmål, det er bare en liten ting for ... Si meg, står jeg for nær denne?

Skurrer det, der bak, helt bakerst? Hvis det gjør det, løft opp hånden din.

132. Broder Bill, vær så snill og si noe om at både barn og voksne er så støvende på morg- . . . beveger seg rundt under møtet. Dette tabernaklet trenger noen leksjoner i ærbødighet.

²⁷ Amen! Barn, vet dere ikke hvordan dere skal oppføre dere i Guds hus? Vet dere ikke at dette er Guds helligdom? Gud er i Sitt hellige tempel, la alle være stille. Det er Guds sted hvor mennesker kommer, mediterer, prøver å finne frelse for sjelen; prøver å finne problemene i folks liv, prøver å hjelpe noen. Det minste du kan gjøre er å være ærbødig, være stille. Ta dere litt vann før møtet begynner, jeg vet at de små må ha drikke. Mødre som har disse småbarna, sett dere bakerst og hold dem så stille som mulig. Og det burde aldri være en hvisking, ikke en hvisking. Vi er alle skyldige. Men når Bibelen blir lest, og den forkynneren går opp på talerstolen, burde vi være stille og vente på Herren. Nå, vær så snill, prøv å gjøre det.

²⁸ Jeg vet, dere smårollinger, at dere må røre litt på dere. Det, om dere gjør det, gjør det bare—bare, vær virkelig ordentlige. Og, husk på, mamma vil ikke at du skal gjøre det, og pappa vil ikke at du skal gjøre det. Og slik . . .

²⁹ Og jeg vet, jeg har små barn også, som rører på seg, og Joseph. Og Meda sier: “Jeg får ingenting ut av møtet, ved å prøve å holde Joe stille.” Vel, hun prøver å gjøre det slik at noen andre kan få noe ut av møtet. Ser dere?

³⁰ Og vi ønsker alltid å respektere hverandre, ære hverandre. Og, fremfor alt, ær Gud og ær Hans hus.

Nå, dette neste spørsmålet er:

133. De to barna, i alderen seks til åtte år, var her ved alteret denne morgenen. Hvor tidlig anbefales det at de blir døpt?

³¹ Bare så fort du kan. “Omvend dere umiddelbart og bli døpt”, det vil si, i Jesu Kristi Navn. Nå, det er spørsmål nummer én. Jeg vil anbefale det. Men vi finner ut i Skriftene . . .

³² Du sier: “Er det bibelsk?”

³³ Da Peter forkynte på Pinsefestens Dag, ble tre tusen sjeler frelst og døpt på samme tid. “Så mange som trodde på Herren, ble døpt.” Så så snart du tror på Herren og tar imot Ham som din Frelser, gå rett til vannet og la din bekjennelse begynne rett der; ung eller gammel, uansett hvem det er.

³⁴ Du sier: “Vel, disse barna er kanskje veldig unge.”

³⁵ Jesus sa: “La små barn komme til Meg, hindre dem ikke, for slike hører Guds Rike til.” Jeg ville ikke våge å legge hånden min på et barn som ønsker å komme til alteret eller bli døpt, uansett alder, jeg bryr meg ikke om hvilken alder de er i.

Nå, spørsmål nummer to.

134. En forkynnervenn av oss døver i navnet til “Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd.” Vil vi bli holdt ansvarlige, om vi ikke forteller ham om hans feil?

³⁶ Jeg tror, som en kristen, som en plikt, og hvis han er en nær venn av dere . . . Ikke for å starte en krangel med ham; hvis du gjør det, så har du ikke rett, din—din ånd er ikke rett. Men hvis du elsker den broderen, noe du må gjøre, siden du sa: “En forkynnervenn.” Så . . . Ingen navn er skrevet på noen av disse lappene, jeg vet ikke hvem de kommer fra, disse spørsmålene.

³⁷ Nå, jeg vil råde deg, hvem enn det er, hvis denne forkynnervennen døver slik som dette, og du besøker hjemmet hans og så videre, ville jeg bare—ville jeg bare nevnt spørsmålet en gang. Og det kan gi deg . . . Bare samtale frem til det, bare fortsett å snakke rundt det, rundt det; og la Herren åpne det opp, og da er det Herren som sier at du skal gjøre det. Ser du? Bare vent til Herren åpner opp spørsmålet. Så sier du til ham, du sier: “Broder, jeg bare lurar på, i Skriftene i Matteus 28,19 og Apostlenes gjerninger 2,38, og fortsett videre, er det noen motsigelser der? Kan du forklare hvorfor han sa her: ‘Fader, Sønn og Hellig Ånd’, og den andre sa: ‘Jesu Kristi Navn’?”

³⁸ Nå—nå, ikke prøv . . . Hvis du egentlig ikke er en lærd, og du ikke vet hva du snakker om, bør du la det være i fred. Ser du? Bare fortell ham, si: “Vel, jeg skulle ønske du ville komme opp . . .” Hvis han ser ut til å være oppriktig, si: “Lurer på om du ville møte pastoren vår eller noen og diskutere det?”

³⁹ Jeg sier deg, det er en dyp ting. Ser du? Ikke ta det på deg selv, for du kan vikle deg inn i noe. Og hvis du . . . Nå, hvis du vet hva du snakker om og er fast forankret og kjenner Skriftene, så er det i orden. Men ikke fornærm ham, for hva enn du gjør, ikke fornærm ham. Ser du? Ikke vekk anstøt, bare fortell ham at . . .

⁴⁰ Og, selvfølgelig, tar han feil. Det er sant. Mannen tar feil når han døver på den måten. Ethvert menneske som døver i navnet til “Fader, Sønn og Hellig Ånd” tar feil ifølge Skriften. Det er riktig.

Spørsmål nummer tre.

135. I en troserklæring, sa de: “Vi tror på én Evig Gud, som eksisterer i tre personer: Fader, Sønn og Hellig Ånd. Matteus 28,19, 18 og 19; Første . . . Korinterbrev 13,14.” Skulle ikke dette være tre tjenester i stedet for tre personer?

⁴¹ Du har helt rett! Det er ikke *tre* personer i Guddommen. Og det kan ikke være en personlighet uten å være en person, det må en person til, for å skape en personlighet. Det er ikke tre Guder. Det er kun én Gud, og den Gud er Jesus Kristus. Gud er en Ånd som levde i Jesus Kristus, og som lever i Sin Menighet (deg og meg) i dag, atskiller Seg Selv til oss i form av Den Hellige Ånd, som er Gud Den Allmektige, Selv, som lever i deg.

⁴² Nå, du har rett, det er “Fader, Sønn og Hellig Ånd”, er tre tjenester av den samme Gud. Men, ikke tre Guder, det er skriftmessig feil.

136. Kan en kristen komme til Himmelen hvis han eller hun ikke betaler tiende?

⁴³ Nå, det er ett som jeg ikke kan svare på, ut fra Skriften.

⁴⁴ Nå, dette med “Fader, Sønn og Hellige Ånd”, hvis forkynneren er oppriktig, bare la—la oss få beskjed, ser du, så vil vi gjerne . . . Broder Neville og meg selv, eller broder Beeler, eller broder Collins, eller noen av disse forkynnerne her som er ordinert til denne tjenesten og så videre, kan—kan gjøre det.

Nå, men nå: Kommer en kristen ikke til Himmelen fordi de ikke betaler tiende?

⁴⁵ Jeg—jeg kunne ikke si “ja” eller “nei” til det. Men jeg tror faktisk at enhver kristen er forpliktet til å betale tiende, fordi det er et bud fra Herren. “Og salige er . . . er de som gjør alle Hans bud, slik at de kan ha rett til å komme inn til Livet, Livets Tre.” Nå, jeg tror at tiendebetaling er nødvendig for en kristen opplevelse. For jeg vil komme til det i et annet spørsmål om en liten stund, jeg vet at det er et annet her inne som handler om det.

137. Broder Branham, jeg er frelst og har blitt døpt i Jesu Kristi Navn, men hvordan kommer jeg bort fra en gjenstridig ånd, som jeg ikke klarer å bryte ut av?

⁴⁶ Vel, min kristne broder eller søster, hvem enn det er, nå, de fleste gangene når du finner folk som har gjenstridige ånder, er det vanligvis et kompleks som forårsaker dette, enten har de arvet det fra en mor, far, onkel, tante, eller bestemor, bestefar, noen som det. Og hvis du vil spore det tilbake gjennom livet ditt, vil du finne . . . Nå, jeg har lært dette gjennom erfaring, under skjelning, fordi jeg har møtt tilfeller på plattformen, tusenvis av dem som hadde den ånden. Og før du visste ordet av det, hadde jeg sporet opp den ånden ved skjelning og funnet ut at det var en bestefar, det var en bestemor, det var noen andre der tilbake, og du arvet det fra naturens side.

⁴⁷ Gjenstridig, gjenstridighet er ikke av Gud. Og nå, den eneste måten å komme bort fra det på, er at du må ha tro for å overvinne det, for du er en kristen. Du er en Guds sønn eller datter, uansett hva du måtte være, og du vil aldri være i stand til å bare stå og irettesette det og irettesette det og irettesette det. Det er akkurat som å tirre en klapperslange, den ligger der klar til å bite deg. Hvis du bare overser den og går bort fra den, kan den ikke skade deg. Ser du?

⁴⁸ Så når du føler at du har en gjenstridig ånd, så legg den på alteret, og tro Gud for at den er død, og at du aldri vil ha den noe mer, og gå videre og ikke gi det noe oppmerksomhet mer, så vil

det forlate deg. *Stå* djevelen imot og han vil flykte fra deg, det vil si, “komme seg bort raskt.” Så det er mitt råd til hvordan du kan overvinne det. Vi overvinne djevelen ved tro. Det er slik vi overvinne alt ondt, er ved tro.

138. Hvorfor døper du i Jesu Kristi Navn i stedet for navnet til “Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd”?

⁴⁹ Vel, det finnes ikke noe slikt som navnet til “Fader, Sønn og Hellig Ånd.” Det er grunnen. Det var ingen i Bibelen som noen gang ble døpt i Navnet til “Fader, Sønn og Hellige Ånd”. Hver eneste person i Bibelen, eller tre hundre år på denne siden av Bibelen, ble døpt i Jesu Kristi Navn. Ikke én apostel, ikke én kristen, ikke én gang ble “Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd” noen gang brukt som dåp før Den katolske kirke ble organisert i Nikearådet, tre hundre og seks år etter den siste apostelens død.

⁵⁰ Det finnes ikke noe slikt som navnet til “Fader, Sønn og Hellig Ånd”. Fader er ikke et navn, Sønn er ikke et navn, Hellig Ånd er ikke et navn. Det er tre titler, tre embetstitler til et Navn: Jesus Kristus. Så derfor finnes det ikke noe slikt som navnet til “Fader, Sønn, Hellig Ånd.” Og det er ikke . . . Det er ikke noe navn i det, så jeg døper i Jesu Kristi Navn, som er Navnet til Faderen, Sønnen og Den Hellige Ånd. Er det klart?

139. Noen mennesker sier at “Kristus var i Hades før oppstandelsen.” Er dette . . . Finnes det Skriftsted for dette?

⁵¹ Nå, her er et bibelsk spørsmål som jeg ønsker å svare på ut fra Skriften, for de har spurt: “Står det i Skriften?”

⁵² Jeg vil at dere slår opp med meg til Første Peter 3,18 og 20, dere som ønsker å høre Det, enten dere stilte spørsmålet eller ikke, slik at dere ikke trenger å ta noen andres ord. Dere kan lese Det og finne ut om dette er sant eller ikke. Vi ønsker alltid å holde oss til sannheten, og til det som står i Bibelen. Og denne kjære personen, hvem enn det var, ba om det og ønsker å få en henvisning fra Bibelen om dette er slik eller ikke.

⁵³ Nå, vi finner dette i . . . Hvis jeg har det. Denne gamle Bibelen er ganske utslitt, her, for jeg—jeg har hatt den nå i flere år. Hvis jeg kan se om jeg har det her i, jeg tror kanskje . . . Bare et sekund, broder, hvis jeg—jeg—jeg er sikker på at det er . . . La oss se, det kommer rett etter Timoteus, Titus og Hebreerne. Her er vi, ja, jeg har det. Takk. Første Peter 3, det 3. kapitlet i Første Peter. Det 3. kapitlet, og la oss begynne med det—med det 18. verset.

For Kristus har også lidd én gang for synder, den rettferdige for de urettferdige, for at Han skulle bringe oss til Gud, som led døden i kroppen, men ble gjort levende i Ånden. (levendegjort ved Ånden)

I Den gikk Han også og forkynte for åndene i fengsel;

de som tidligere var ulydige den gang da Guds langmodighet ventet i Noahs dager, mens arken ble gjort i stand, hvor noen få, det vil si, åtte sjeler frelst ved vann.

⁵⁴ Slå nå opp i Apostlenes gjerninger 2, Apostlenes gjerninger 2, og vi vil ta det—det 30. verset, begynne i Apostlenes gjerninger 2, og dette er apostelen Peter som også taler. Apostlenes gjerninger, det 2. kapitlet, og det—det 30. verset har jeg skrevet ned her.

Der . . . Derfor, da han var en profet, og visste at Gud hadde tilsverget ham med en ed, at ut fra fruktene av hans kropp, etter kjødet, ville Han reise opp Kristus til å sitte på hans trone;

så forutså han dette og talte om Kristi oppstandelse, at Hans sjel ikke skulle bli igjen i dødsriket, heller ikke så Hans kjød forråtnelse (Kristi kropp).

⁵⁵ Hans sjel steg ned til helvete og forkynte for ånder, eller sjeler som ikke omvendte seg i langmodigheten i Noahs dager. Hans sjel steg virkelig ned til helvete, og Han forkynte til ånder og sto opp på den tredje dagen. Det er Skriftmessig, Sannheten.

140. Nå, var de fem av jomfruene fortapt?

⁵⁶ Jeg antar at de stiller spørsmålene, “de fem jomfruene”, de fem kloke og de fem uforstandige. Nå, hvis du var med oss i de siste undervisningene i Åpenbaringen, finner du ut der at de jomfruene, de—de fem uforstandige jomfruene gikk ikke fortapt; men de fikk ikke lov til å gå inn til Bryllupsmåltidet, men de led forfølgelse og led martyrdøden, og oppsto igjen i den generelle oppstandelsen på den siste dag. De er menneskene der Han skilte sauene fra geitene, skjønner, de sto foran Dommen.

⁵⁷ Du sier: “Vel, broder Branham, står ikke vi, Menigheten?” Nei, min herre! Vi står ikke foran Dommen.

⁵⁸ Vi står nå foran dommen, Gud la våre synder på Kristus, og vi . . . “Den som hører Mitt Ord” Johannes 5,24 “og tror på Ham som sendte Meg, har Evig Liv, og skal ikke komme for Dommen, men har gått over fra døden til Livet.” Ingen mer dom for Menigheten. Den blir tatt opp i Bortrykkelsen, og kommer tilbake for å holde dom over de menneskene som ikke tok imot Den Hellige Ånd. Sier ikke Paulus at han ikke turte å la noen av oss ta en—en sak for retten, til den urettferdige dommeren, når: “Vet dere ikke at de Hellige skal dømme verden?” Vi vil sitte med Kristus og dømme konger og prester, og dømme disse menneskene som vi forkynte for og fortalte dem om dåpen i Den Hellige Ånd, og de nektet å ta imot Det. Tenk på det!

⁵⁹ Nei, de var ikke fortapt, men de vil aldri være i Bruden. De kom i den andre oppstandelsen, men vil aldri være i Bruden, og blir dømt etter måten de behandlet Lyset som de mottok. Nå, den delen vil være opp til Kristus. De var likevel ikke fortapt.

- 141. Broder Branham, i Første Korinterbrev, Korinterbrev, det 14. kapittel, vers 34 og 35, står: “La deres kvinner tie i kirkene, for det er ikke tillatt for dem å tale.” 35: “For det er en skam for kvinner å tale i kirken.” Nå, hvis en kvinne med kort hår taler—taler i tunger i—i kirker, i kirken, er det Ånden av—av Den Hellige Ånd som taler gjennom henne, eller er det en falsk ånd?**

⁶⁰ Nå, du er . . . Og dette er et virkelig vanskelig spørsmål, og jeg kan bare svare på det så godt jeg kan, ser du. Nå, jeg kunne ikke dømme, for jeg ble ikke sendt for å dømme. Men jeg tror det er så mange ganger . . . Jeg har et annet spørsmål her nede et sted, som passer rett sammen med det. Men hvis en person taler i tunger, er de salvet av Gud. Skjønner? De kan være ute av orden, det kan være sant, og de kan gjøre noe som ikke er rett, men jeg ville ikke ønske å si at det ikke var Den Hellige Ånd, for jeg ville ikke vite det. Skjønner?

⁶¹ Og nå er det mange ganger at dette . . . at mennesker feilbedømmer hverandre. Og det er en dårlig ting å gjøre. Du sier: “Jamen, hun har kort hår, hun har for korte kjoler, det—det—det er ikke Den Hellige Ånd over henne.” Ikke gjør det! Ikke gjør det, det er ikke riktig. Du vet ikke hva som er i den kvinnens hjerte. Du vet ingenting om det. Du vet at Den Hellige Ånd ville få henne til å oppføre seg litt bedre, nå, det kan være sant. Men jeg vil si deg, når det gjelder deg og meg, la Gud ta seg av bedømmelsen av det, og la bare du og jeg be for den personen, at Gud vil vise dem Lyset.

⁶² Her for en stund siden møtte en mann meg her ute, til side. Og jeg hadde en pianist her som hadde et lite, kort, lite skjørt, og var ikke akkurat, antar jeg, helt rett. Og damen hadde kort hår, og hun var bare et barn på denne Veien, og hun spilte piano. Og en mann møtte meg der ute og bare ga meg huden full, han sa: “Og du er en pinsepredikant, og lar den kvinnen sitte der oppe! Det korte håret!” Og bare fortsatte på den måten.

⁶³ “Vel”, sa jeg, “jeg tror kvinnen har en god ånd i seg. Jeg er så visst ikke enig i det, vet du, skjørtedelen her oppe, de to delene.”

⁶⁴ Den ene er *her* nede og en liksom *her* oppe, det er som en skjorte de har på seg. Og så er det virkelig tynt og viser underkjolen som de har rundt der. Jeg tror ikke det—det burde bli gjort. Jeg—jeg liker ikke det, jeg gjør virkelig ikke det. Jeg—jeg kan ikke . . . De—de kan være like så Åndsfulle som alle andre, jeg vet ikke; Gud vet det. Men jeg ville ikke fordømme den kvinnen og si at hun kom til å gå til helvete, ut fra synet.

⁶⁵ Denne samme personen hadde en dame i menigheten sin, som hadde langt hår og gikk i lange kjoler, og hadde et temperament nok til å slåss mot en sirkelsag, og bare så slem som hun kunne få blitt. Nå, langt hår og lange skjørt fører deg ikke til Himmelen.

Nei, sir! Det er Ånden som er i deg som fører deg til Himmelen. Men hvis du som en kristen . . .

⁶⁶ Da bør du huske at mange ganger nevner ikke pastorer disse tingene, og folk går bare automatisk videre og tror det er helt i orden. Men en pastor burde virkelig ta tak i det. Og—og—og søstrene i menigheten, de søstrene som har en verdig oppførsel, og kler seg i sømmelige klær, de burde være forbilder på vennlighet, og—og moderlige og søsterlige.

⁶⁷ Og jeg tror at enhver kvinne som er moderlig og gudfryktig og søsterlig, burde gå til en slik person, og med Åndens sødme, bare sette seg ned og snakke med den damen. Og hvis hun er av Gud, vil Den Hellige Ånd forstå de tingene, og hun vil korrigere seg selv. Men hvis du fordømmer henne for raskt og jager henne bort, kan du skade det unge, nyfødte barnet. Skjønner? Så jeg—jeg ville ikke fordømme personen.

⁶⁸ Nå, personen som taler i tunger.

⁶⁹ Nå, jeg—jeg må si noe her som kanskje kan være bare litt underlig, og hvis du ikke er enig med meg, er det greit. Du skjønner, vi feilbedømmer disse tingene så mange ganger. La oss alltid prøve å tenke det aller beste om alle som prøver å gjøre det som er rett. La oss uttrykke vårt aller beste til dem. Å, de prøver. Vi kjenner ikke hjertet deres, med mindre du har en skjelnegave. Og hvis de tar feil, så hvis du har . . . Bibelen sier: "Hvis en broder blir overrumplet av en feil, la dem som er åndelige gå til den broderen i en ydmykhetens ånd, idet dere tar dere i vare, så ikke dere også blir fristet, og se om dere ikke kan forlike den personen, ser dere, tilbake til Gud." Ikke si at de ikke har den rette ånden, for . . .

⁷⁰ Hør, nå skal jeg si noe som virkelig kommer til å stikke deg et øyeblikk, så bare sitt stille bare et øyeblikk. Den Hellige Ånd kan tale gjennom en hykler. Akkurat! Jeg har sett det bli gjort, og jeg kan bevise for deg ved Skriftene at det er riktig. Jeg kan bevise for dere ved Skriften, at demonkrefter tar opp disse åndene og bruker dem, ja visst, de tar opp disse gavene og bruker dem. Jeg har stått rett . . . og sett djevlige tale i tunger og tyde det. Og jeg har sett hyklere ta den ekte Hellige Ånd og tale med den. Det er grunnen til at man ikke kan si at tungetale er det eneste beviset på Den Hellige Ånd.

⁷¹ Nå, for en tid siden, da jeg først ble brakt inn i pinsen, dro jeg til Mishawaka, til broder Rowses tabernakel. Der hadde de et stevne, det var folk fra Jesus Name. Nå, jeg var ikke enig med Jesus Name-folket. De . . . ikke—ikke . . . De er mine brødre, men grunnen til at jeg ville . . .

⁷² De døver for *gjennfødelse*, i Jesu Kristi Navn; jeg tror ikke på det. Jeg tror ikke at vann frelser deg fra synd. Jeg tror at det er Jesu Kristi Blod som er gjennfødselen. Men Oneness-folket døver til gjennfødelse. Jesu Navn, bare "Døpt i Jesu Navn, og så er de

frelst, fordi han sa 'Omvend dere og la dere døpe i Jesu Kristi Navn til syndenes forlatelse.'

⁷³ Men hva kommer først? Omvendelse, gudfryktig sorg over dine synder, og så vende seg bort. Deretter bli døpt i Jesu Kristi Navn, så er alt i orden. Du har gjort alt dette for syndenes forlatelse.

⁷⁴ Nå, og der inne var det flere tusen mennesker. På den tiden hadde de segregering her i nord, eller i sør, og de måtte ha det her oppe, fordi mange fargede brødre kom til dette stevnet. Det var P.A. of W. og P.A. of G . . . J.C. før de slo seg sammen. Og de var i Mishawaka, fargede og hvite, alle sammen, de kunne ikke ha det i sør på den tiden. Vel, jeg så to hvite menn sitte på plassene sine. Jeg hadde aldri hørt noe om disse budskapene før i mitt liv. Og der reiste disse mennene seg og en talte i tunger, og den andre ga tydingen, og fortalte folket rett der i møtet hva som var galt med dem, fortalte folket hva de hadde gjort. Så talte den ene og den andre tydet. Jeg tenkte: "Sannelig, jeg har havnet her midt blant engler." Aldri hørt om noe slikt!

⁷⁵ Hele natten, i kornåkeren, ba jeg. Helt siden jeg var et lite barn, har jeg trodd at gaver og kall er uten omvendelse, jeg har alltid vært i stand til å se visjoner. Og neste morgen ba de meg om å tale, og det gjorde jeg. Utenfor var det mange mennesker som kom til meg og inviterte meg til møtene deres, selv om jeg var en misjonsbaptist. Så jeg—jeg bare fortsatte og lot det være med det. Etter en stund, ble jeg ivrig etter å få tak i disse to englemennene. Jeg hadde aldri hørt noe . . .

⁷⁶ De ble hvite rundt munnen, og reiste seg og talte i tunger. Og den andre reiste seg rett opp og sa: "SÅ SIER HERREN: 'Jones her borte, han gjorde en *bestemt* ting i forgårs. Da du gikk rundt i huset, plukket du opp den lommeboken som tilhører denne mannen, som denne mannen mistet her borte.' SÅ SIER HERREN: 'Gi den tilbake!'"

⁷⁷ "Gud, ha nåde med meg, her er den."

⁷⁸ Skjønner, sannheten, bare sa slikt som det, sa det rett ut til folk, jeg tenkte, "Å, du, er ikke det fantastisk!" Så, da tenkte jeg: "Dette er Gud!"

⁷⁹ Vel, da jeg kom bort til en av disse mennene, og mens jeg snakket med ham, ba jeg: "Gud la meg få det, hva enn Det er." Jeg visste ikke hva jeg skulle kalle Det, visjoner, jeg visste ikke hva jeg skulle kalle Det. Og da den mannen kom fram for meg, og jeg fanget oppmerksomheten hans, bare fortsatte jeg å snakke med ham helt til jeg fikk kontakt med hans ånd, akkurat som kvinnen gjorde ved . . . Jesus gjorde, kvinnen ved brønnen. Bare fortsatte å snakke helt til jeg fikk kontakt med hans ånd. Og han var en kristen, en ekte, genuin Guds hellig. Jeg tenkte: "Velsignet være Herrens Navn!"

⁸⁰ Jeg møtte—møtte den neste mannen som kom rundt hjørnet, omtrent en halv time etterpå, og jeg snakket med ham. Og om jeg noen gang har snakket med en hykler, så var han en av dem. Hans kone var mørkhåret, og han levde med en blondine og hadde to barn med henne; og likevel talte han med den samme Ånd som denne mannen talte med, og ga den samme tydningen, helt nøyaktig riktig. Da visste jeg.

⁸¹ Før min omvendelse, hadde jeg en opplevelse en gang, da jeg gikk inn i en hekseleir med indianere. De er djeveldansere. Tar en slange og vikler den rundt seg, og danser korndansen, og taler i tunger og tyder det, og forteller nøyaktig sannheten om hva som befinner seg blant folket. Og så en heks ta en—en blyant og legge den ned, og jeg så den blyanten reise seg og skrev i ukjente tunger, og tydet det og fortalte folket nøyaktig hva som foregikk der ute. I et spiritistmøte!

⁸² Så jeg sa, skjønner du: “Jeg er blant djevler”, og jeg lot hele greia ligge.

⁸³ Så en dag oppe ved Greens Mill, jeg hadde vært der oppe og bedt i hulen min, ikke om det, og jeg kom ut og la ned Bibelen min. Jeg . . . Det var rå luft inne i hulen, og jeg ønsket litt sollys, og det var på ettermiddagen, og jeg kom ut og la ned Bibelen min. Jeg skulle lese en liten stund, ute på en tømmerstokk som ligger liksom nedover bakken. Og jeg bare la ned Bibelen, og jeg begynte å lese. Og vinden blåste, og blåste Den over til Hebreerne det 6. kapittel. Jeg tenkte: “Kanskje Herren vil at jeg skal lese det.” Jeg leste det.

⁸⁴ “Vi som en gang ble opplyst, har fått del i Den Hellige Ånd, om vi faller fra . . . til å fornye oss igjen til omvendelse. Regnet bringer frem . . . jorden bærer frem grøde og regnet er sendt for å vanne den, og torner og tistler, som er nær ved å bli forkastet, og som det ender med å bli brent.” Noe i den retningen.

⁸⁵ Vel, jeg leste det og jeg tenkte: “Vel, priset være Herren.” Bladde over til en annen en, jeg tenkte: “Vel, jeg vil bare lese et annet sted her, et annet sted.” La den ned slik som det, tørket øynene mine, vinden blåste den tilbake til Hebreerne 6 igjen. Vel, det skjedde tre eller fire ganger, så mange som tre, i hvert fall. Jeg tenkte: “Jeg ser ikke noe galt med det. Hva er det som står der?”

⁸⁶ Bare la meg, dere kan . . . Dere har lest det mange ganger, Hebreerne 6: “Torner og tistler. Regnet kommer ofte på jorden for å vanne den, for å dyrke den, ser dere, for dens frukt. Men torner og tistler som er nær ved å bli forkastet, som ender med å bli brent, skal samles og brennes.”

⁸⁷ Jeg fikk ingenting ut av det. Tenkte: “Vel, torner og tistler skal brennes, Gud tar Sin Hvete til låven, det er saken. Så jeg ser ikke noe spesielt med det.”

⁸⁸ Jeg satt der, jeg så utover på den måten, og en visjon kom foran meg. Og jeg så en verden som dreide rundt som *dette*, og den var helt harvet opp og klar til å bli plantet. Og en mann med en hvit kappe på, hodet bøyde ned i en førsekk, eller en såkornsekk, rettere sagt, han gikk av sted. Og jeg vet ikke om noen av dere husker det gamle så-systemet, hvordan man . . . Jeg så pappa gjøre det. Kastet det med hendene sine slik som det, og de bare falt ned på bakken, frøene, slik som det. Vel, denne mannen kastet frø på den måten. Og så snart han gikk videre, kom hveten opp bak ham.

⁸⁹ Vel, så snart han gikk rundt jordens krumning, så jeg noe svart noe komme opp, som en svart måne. Og jeg så, og han kom nærmere, det var en—en mann, helt svart, kledd i svart. Han smøg seg av sted, og kikket som *dette*. Og han hadde en frø-sekk, bare at, i den, hadde han ugress. Og han sådde dem innimellom denne hveten slik som *det*, og kastet det først én vei og så den andre. Og bak ham kom det opp ugress, tistler, torner, tornebusker og alt mulig.

⁹⁰ Vel, jeg tenkte: “Det er skammelig at den mannen gjør noe sånt.” I en visjon, tenkte jeg ikke på at det var fra Skriften, ser dere. Og jeg sa: “Den mannen sår ugress i den mannens hveteåker.”

⁹¹ Så ble det skikkelig varmt. Den lille hveten bøyde hodet sitt og sa “huh, huh, huh” på den måten, peste slik etter luft. Det lille ugresset hadde hodet bøyde, “huh, huh, huh”, han stønnet etter vann også. Alle ba om regn.

⁹² Etter en stund ble det . . . Kraftige tordenskyer dukket opp og det bare øste ned, og da det gjorde det, traff regnet jorden. Og den lille hveten begynte å hoppe opp og ned og rope: “Halleluja! Priset være Herren! Halleluja! Priset være Herren!” Og det lille ugresset ropte: “Priset være Herren”, og rettet seg rett opp, livet kom til ugresset akkurat som til hveten.

⁹³ Og så kom Skriften: “Regnet faller på de rettferdige og de urettferdige.” Der fikk jeg tak i det. Skjønner?

⁹⁴ Dette, hvis en person sitter i en forsamling, en ånd kan falle på den personen, og likevel vet du at de tar feil, og at de ikke lever det rette slags liv, vær forsiktig med hva du sier om den ånden, det kan være Den Hellige Ånd. Ikke døm ånden ut fra personen. Personen kan ta feil, men nå, sier ikke Bibelen: “Regnet faller på de rettferdige og de urettferdige”? Sa ikke Jesus, da åkrene ble plantet: “La dem alle vokse opp sammen, ugresset og hveten, sammen. Ikke prøv å dra opp ugresset. Ikke prøv å dømme dem, bare la dem vokse sammen. Og på den dagen vil englene bli sendt ut og vil ta alt ugresset og brenne det, og Hveten vil bli samlet på låven”? Men ved deres frukter kjenner vi dem. Du kan vite det i ditt hjerte. Fortsett å prøve å forholde deg til den personen.

⁹⁵ Ikke si at denne kvinnen, hvis hun er umoralsk kledd eller . . . Hvordan sto det? “La oss si at Den Hellige Ånd vil gjeste . . .” La oss se. Nei, jeg tok feil her, av en eller annen grunn. Å, her er den, ja.

Kvinnene som taler i tunger. Nå, hvis en kvinne med kort hår taler i tunger i menigheten, er det Ånden (la oss se), er det Den Hellige Ånds Ånd som taler gjennom henne, eller er det en falsk ånd?

⁹⁶ Skjønner du, jeg ville ikke sagt noe. Og hvis du tenkte at kvinnen ikke var helt riktig ved å ha kort hår . . . (jeg tror det var temaet) . . . ja, “kort hår”, hvorfor tar ikke du, broder, hvis du er en gift mann og dette er en gift kvinne, hvorfor—hvorfor tar du ikke din kone eller får din kone til å snakke vennlig med denne lille damen? La oss tro at hun har fått Den Hellige Ånd. Hvis hun er i denne menigheten, vil jeg—vil jeg tro at hun har det. Og så, la oss si, kanskje hun er en . . .

⁹⁷ Visste du, nå og da, at vi kanskje burde undersøke og finne ut at vi kanskje har en liten feil, også. Du vet, det—det—det er i grunn sant, skjønner du. Så noen må kanskje fortelle oss noe. Mange ganger har folk fortalt meg om mange ting som var feil, som jeg gjorde feil, og jeg setter pris på det.

⁹⁸ Men nå, la oss si at . . . la oss tro at uansett hva det er, la oss tro dette, hvis kvinnen ikke akkurat er en kristen, hvis hun bare gjør seg til, så vil Gud dømme henne for det. Det er riktig. Men . . . Og hvis hun er kledd umoralsk, og de tingene hun gjør ikke er riktig, så vil Gud ta seg av det. Men la oss tro at den Ånden på den kvinnen er Den Hellige Ånd. Skjønner du, for vi vet ikke.

⁹⁹ Nå, hvis tydningen av den “hellige ånden” gir noe, en forbannelse mot Kristus . . . “Ingen som taler ved Ånden sier: Forbannet være Kristus.” Hvis den kvinnen taler i tunger og tydningen er “forbannet være Kristus”, da vet du at det er en ond ånd på kvinnen. Men så lenge det er å velsigne og opphøye Kristus, så tro den Ånden. Skjønner? Amen. Jeg håper ikke det forvirrer. Jeg håper det kaster litt lys over det, i alle fall.

142. Femte Mosebok, det 23. kapitlet, det 2. verset, lærer ikke det at en person som er født utenfor ekteskapet ikke kan bli frelst? Det står at “Gud vil hjem søke foreldrenes misgjerning på barna inntil tredje og fjerde generasjon.” Forklar hva dette betyr.

¹⁰⁰ Javel. Utroskap var en så forferdelig ting på Bibelens tid, at selv om en mann fikk et barn med en kvinne som ikke var hans kone, så ville det barnet, dets barns barns barn, i fire generasjoner, fire hundre og noen år, kunne ikke en gang komme inn i Herrens forsamling, fordi at blodet fra okser og bukker og kviger ikke var tilstrekkelig til å ta bort synd. Det kunne bare skille eller kunne bare dekke over synd, det kunne ikke

slette synd. Skjønner? Det kunne ikke slette synd, det kunne bare dekke over synd. Utroskap er en fryktelig ting!

¹⁰¹ En kvinne, en dyrebare juvel, som Gud har skapt til å være en mor, betrodd henne med morsrollen, at hvis hun bar fram et barn fra en annen mann som ikke var hennes ektemann, da hvilte det en forbannelse over det barnet, og hans barn, og hans barn, og hans barn, i tre og fire generasjoner. Mange ganger ble til og med folk rammet av syfilis og—og blindhet og ting. Ja, det var en fryktelig, fryktelig ting for en kvinne å få en baby utenfor det hellige ekteskap. Nå, ikke bare da, men det er fortsatt en fryktelig ting, visst er det, alltid.

143. Vil Esekiel 38 og 39 gå i oppfyllelse før Bortrykkelsen?

¹⁰² Hvis du vil legge merke til det, så omhandler Esekiel 38 og 39 Gog og Magog, som er Russland, landet i nord. Nå, jeg sier ikke at dette er korrekt, men min måte å lære det på, så går det i oppfyllelse etter Bortrykkelsen, etter at Menigheten er tatt opp. Og Gud handler med Gog og Magog når de kommer ned foran Israel der. Og jeg tror at det vil gå i oppfyllelse etter Bortrykkelsen. Nå, det betyr ikke at det er slik. Men det er bare min måte å lære det på. Jeg antar at det var det de ønsket å vite, hva min oppfatning var.

144. Herren har bedt oss, gjennom profeti, om å vitne for andre om de tingene som vi har hørt og sett her, slik som at Gjenkomsten er nær, dåp i Navnet, i Jesu Navn, og slike ting. Vi har fortalt disse tingene til noen som ser ut til å være kristne, men likevel virker det ikke som om de tror. Hva tror du vil skje med de menneskene? Vil de gå i Bortrykkelsen?

¹⁰³ Nå, jeg er glad for at du sa det på den måten: "Hva tror du?" Og det vil ikke nødvendigvis være riktig, fordi det er mine tanker. Jeg tror at intet menneske kan vandre i Guds Lys, før Gud åpenbarer Det for ham. Og jeg tror ikke at noe menneske som . . . Alle disse skjulte tingene er skjult for folket, og intet menneske kan se dem med mindre Gud åpenbarer dem, og jeg tror det fordi det alltid har vært slik i Bibelen.

¹⁰⁴ Sa ikke Jesus at "Dere har øyne, og dere kan ikke se, dere har ører, og dere hører ikke"?

¹⁰⁵ Og samtidig i Matteus, jeg tror det er enten det 8. eller 12. kapittelet, står det at "Selv om Jesus hadde gjort så mange mirakler iblant dem, kunne de likevel ikke tro. Fordi Jesaja sa, profetien sa at 'De har øyne og kunne ikke se, og ører og kunne ikke høre.'" Ser dere?

¹⁰⁶ Og Jesus sa: "Ingen kan komme til Meg med mindre Min Far kaller ham først, og alle Faderen har gitt Meg, vil komme til Meg." Det avgjør saken, ser dere.

¹⁰⁷ Nå, dere er—dere er ansvarlige for å spre Lyset, dere er ikke ansvarlige for om de tar imot Lyset. Dere er ansvarlige for å

bringe Det til dem, men dere er ikke ansvarlige for reaksjonen deres. Og hvis så Gud slipper dem inn, så blir det opp til Ham. Hvis de ikke bruker klesdrakten, og så videre, og de ikke . . . Men de . . . Husk, de kan ikke se Det før Gud åpenbarer Det for dem.

145. Broder Branham, i Daniel det 11. kapittel, det 31. verset, lærer det om tiden . . . avskaffelsen av det daglige offeret og den ødeleggende styggedommen. Kan du være så snill å forklare hva disse tingene er?

¹⁰⁸ Å, denne personen har skrevet navnet sitt på denne. Det er emnet mitt neste søndag, og det henger sammen med—med *Daniels sytti uker*. Men . . . Og jeg kan bare si dette til deg, min svært dyrebare broder som signerte dette her, som er en veldig kjær venn for oss alle. Ja, “ødeleggelsens styggedom”, Jesus, i Matteus 24, talte om den. Styggedommen (betyr urenheter) som legger øde, styggedommen var den muslimske Omarmoskeen, som ble bygget på tempelområdet der Det Hellige Stedet sto.

¹⁰⁹ I år 96 e.Kr., kom Titus og inntok Jerusalem og brente templet, og de bygde Omarmoskeen (den muhammedanske religionen) rett på tempelområdet, og den står der fremdeles den dag i dag. Og den vil stå der helt til Gud vender tilbake til jødene igjen. “Og styggedommen (det vil si Omarmoskeen) som ødelegger Det Hellige Sted”, og som står på Det Hellige Sted, skjønner du.

¹¹⁰ Jesus refererte til det, og det står i parentes, “(La den som leser, forstå).” Ser du? Derfor har Han gitt så mange dager, fra den tiden fram til . . . etter Fyrsten, og så mange dager, og så videre, som vi kommer inn på neste søndag. Og jeg vil prøve å, etter beste evne, å ta det med for dere neste søndag. Men den styggedommen er Omarmoskeen som tok tempelets plass, den som: “Når dere ser ødeleggelsens styggedom, som profeten Daniel har talt om, stå på Det Hellige Sted.” Se, stående der tempelet sto (Det Hellige Sted), Omarmoskeen.

146. Broder Branham, føler du ikke at alle som hevder å være en kristen bør betale tiende, betale tienden sin inn i Herrens forrådshus? Vennligst gi Skriften til dette spørsmålet.

¹¹¹ Akkurat, hvis dere vil . . . Det er riktig, at Bibelen sier i Malaki, det 4. kapittelet: “Skal et menneske rane Gud? Og dere sier: ‘Hvor har’ dere ‘ranet fra Deg?’ I tiende og offergaver. Bring hele din tiende og offergaver inn i Mitt forrådshus, og prøv Meg”, sier Herren, “om Jeg ikke vil åpne opp Himmels sluser og utøse en velsignelse som det ikke vil være rom nok til å ta imot.”

¹¹² Det er en utfordring til ethvert individ! Og hvis jeg bare hadde hatt tid, og ikke ville komme til dette lille Skriftstedet som jeg ønsker å komme til i løpet av de neste ti minuttene, ville jeg ha gitt dere et personlig vitnesbyrd om hvordan jeg til og med var sulten, og min mor og dem var sultne, og min far var syk, men jeg tok ut tienden min først og ga den til Gud, og dere skulle ha sett

hva som skjedde. Jeg har aldri i mitt liv sett at noen mann eller kvinne, om så du bare tjener én dollar i uken, vil bringe ti cent av de pengene og legge det inn i ditt forrådshus, eller en menighet der du går, hvis ikke Gud velsigner det, så kall meg en hykler. Ja, sir. Det er en utfordring til hvem som helst. Og enhver kristen . . . Det er relatert til dette andre spørsmålet. Enhver kristen burde betale tiende! Det er riktig. Det burde gjøres.

Javel, nå:

147. Hvis en person eller personer taler i ukjente tunger med samme tonefall hver gang, det samme, men tydingen er forskjellig fra den som tyder hver gang, kan det være Den Hellige Ånd?

Nå, la meg lese det igjen.

Hvis en person eller personer taler i ukjente tunger i det samme tonefall (med andre ord, bare sier det samme, som et bestemt ord om og om og om igjen) hver gang, og det samme hver gang, men tydingen fra den som tyder er forskjellig hver gang, kan dette være Den Hellige Ånd?

¹¹³ Nå, det er et vanskelig et, men la meg bare kaste litt lys over dette, hvis jeg kan. Og jeg er sikker på at dere vil forstå, at dette bare er broder Branham som prøver å gjøre mitt beste, men la meg bare gi dette som min egen personlige erfaring med å håndtere åndelige ting. Og jeg setter pris på deres tillit ved å stille meg spørsmål som dette. Hvis du ikke hadde tillit til meg, ville du ikke spurt meg om noe slikt. Jeg tror ikke en kristen ville stille spørsmål for å starte en diskusjon, jeg tror de prøver å finne ut hva som er Sannhet. Skjønner? Og jeg ville svare, og hvis . . . Og jeg vil svare på det, og hvis jeg har gjort meg forstått “det er etter mitt beste evne”, og hvis den ånden i deg da blir sint, så viser det at det ikke er Den Hellige Ånd der inne. Skjønner? Så da vil ikke Den Hellige Ånd bli sint, den vil bli korrigert hver gang med Ordet, og tåle korreksjon.

¹¹⁴ Nå, la meg si dette, at jeg . . . I dette tilfellet, husk, Gud er min dommer. Jeg, dette er William Branham, jeg kan ikke si det. Men i erfaringer som jeg har vært vitne til mens jeg har vært under salvelsen, i slike møter, jeg tror at den personen som sier det samme om igjen hver gang, det samme tonefallet, har virkelig tungetale. Jeg gjør det, jeg tror at de ved Ånden taler i tunger, hvis de er kristne. De taler i tunger, uten tvil. Men jeg tror at du får den feilaktige oppfatning av tydingen.

¹¹⁵ Nå, mange ganger, folk . . . Jeg—jeg . . . Jeg vet at det bare er folk fra menigheten her, tror jeg, i kveld, uansett, sånn ca. Er det ikke det, broder Neville, omtrent de som pleier å komme? Så hvis det er fremmede her og dere er uenige i dette, så prøver jeg å tale til min egen menighet, ser dere.

¹¹⁶ Nå, som deres far i Evangeliet, som deres—som deres pastor, jeg vil gjerne, litt senere, når deres ånd og deres gaver begynner

å komme til fullkommenhet . . . Hvis du begynner å legge merke til at de tar helt av og blir . . . da er det best du passer på—passer på den personen, bare la det ligge, for det ikke er Guds Ånd over dem. Men når de er vennlige og saktmodige og ydmyke og klare, og alt sammen, da er det Guds Ånd. Og hvis—hvis noen kommer ut av orden og pastoren må avbryte det, og den ånden farer opp, da er det ikke Guds Ånd. Guds Ånd står alltid fast, kommer til Ordet. Skjønner du? Den gjenkjenner Ordet hver gang.

¹¹⁷ Nå, men nå prøver jeg ikke å—å—å smigre eller å presse, jeg bare prøver å få fram en sannhet. Nå, noen taler i tunger, og en annen reiser seg for å tyde tungene. Lytt nøye nå. (Og jeg tror dette blir tatt opp på bånd. Blir det?) Angående tydning av tunger . . . Nå, jeg er nødt til å gå i dybden på læren med dette nå. I tydningen av tunger tyder mange mennesker tunger gjennom et ekstraordinært uttrykk, ved at de føler for å si noe slikt. Det er ikke tydning.

¹¹⁸ Tydning er når de taler på et ukjent tungemål, og du hører dem på engelsk, og bare gjentar det de sier. Men . . . hvis denne personen taler i din menighet . . . Jeg tror ikke vi har det i denne. Hvis det er tilfelle, har jeg aldri hørt det.

¹¹⁹ Men noen reiser seg og bare sier liksom et bestemt ord, om og om igjen, eller i samme tonefall hele tiden, hele tiden, hele tiden, hele tiden . . .

¹²⁰ Jeg sier dere, jeg tror ikke Junie Jackson er her i kveld. Er han? Jeg tror ikke han er det. Men jeg har alltid vært forundret over Junior Jackson og hans tungetale, og broder Higginbotham, og mange av dere her, hvordan man kan se den forandringen i stemmen under tydningen. Ser dere? Nå—nå, det er helt i orden. Nå, jeg . . . Jeg prøver ikke å skryte opp menigheten min. Nei, sir. Hvis menigheten min trengte korrigering, vil jeg—jeg stå her og gjøre mitt beste for min Frelser, det er riktig, enten det sårer eller om det ikke gjør det. Jeg er—jeg er deres far i Evangeliet, ser dere, og jeg ønsker . . . Dere vil ikke å ha en feil ånd, dere ønsker den rette ånd. Dere—dere vil ikke . . .

¹²¹ Hvorfor ta—ta en erstatning når det finnes en hel pinsehimmel full av det ekte? Hvorfor spise fra et søppelspann når det står dekket et fint, stort, rent bord her med kylling og melboller og alt mulig? Ser dere? Hvorfor skulle vi gjøre det? Ser dere? La oss få det ekte, det er det vi vil ha, det virkelige, det genuine.

¹²² Nå tror jeg, i denne uttalelsen som blir gitt her, det samme om igjen, jeg tror på den uttalelsen om at de begge har rett, men jeg tror ikke at den som tyder, tyder språket til personen. Jeg tror ikke det. Jeg tror at Ånden er til stede og tyderen profeterer. Jeg tror at han er en som profeterer, i stedet for en som tyder, hvis han ikke hører stemmen på sitt eget spr . . . “Hvordan har det seg da, hver enkelt av oss hører vårt eget morsmål, som vi ble

født i?” Skjønner, du må høre det på det samme, du må høre det på engelsk. Hvis . . .

¹²³ Her, her er en *tyder*. Nå, jeg reiser meg, og jeg—jeg kan bare to eller tre ord på et—på et—på et annet språk, som jeg vet om. Nå, jeg tar dette bare bokstavelig, ikke åndelig nå. Nå skal jeg si: “Baie, baie bly. I . . . Ekke wil Afrikaans sprekken.” Nå, jeg tviler på om det er en person her som vet hva jeg sa. Ja, broder, hva sa jeg? [En broder sier: “Du sa at du kunne snakke afrikaans”—Red.] Afrikaans, “Baie, baie bly”, “Jeg er veldig, veldig glad.” “Jeg er her for å snakke afrikaans”, se, “afrikaans sprekken.” Skjønner? “Jeg er her for å snakke afrikaans.”

¹²⁴ Nå, hva gjorde han? Han . . . Jeg snakket afrikaans, men han hørte meg på engelsk. Er det riktig? Fordi du kan afrikaans. Nå, hvis du taler . . . hvis jeg står her eller sier . . . forkynner, og broder Neville tolker til et annet språk, han sier på deres språk det han hører meg si; han vet hva jeg snakker om, fordi han kjenner språket mitt.

¹²⁵ Og hvis du taler i et ukjent tungemål, og tyder, så hører du på språket som du ble født i, fordi det er den eneste måten du kan tyde det de sier, fordi Den Hellige Ånd har tydet det for deg, og du bare taler for Den Hellige Ånd.

¹²⁶ Men så hvis Ånden er til stede for å velsigne denne stakkars personen, og de står opp . . . Som en dyrebær, gammel broder, som er gått bort, han er i Herligheten i kveld, tror jeg virkelig. Den kjæreste gamle sjelen som jeg . . . Gamle broder Ryan, vi kjente ham alle. Han pleide å stå der på gaten . . . (Og Gud, tilgi meg, ikke for å være vanhellig . . . Jeg vet det er en . . . Å spotte Den Hellige Ånd er utilgivelig.) Men broder Ryan pleide å si ett ord om og om igjen hele tiden, noe som “seekem og seekem og seekem”, eller noe lignende. Han pleide å ha . . . Vel, noen sa: “Tror du at det er av Gud?”

¹²⁷ Jeg sa: “Selvfølgelig, er det av Gud! Selvfølgelig tror jeg det er av Gud.” Men han talte i tunger, men jeg kunne ikke si hva han sa, for jeg vet ikke. Men, og Åndens nærvær var der.

¹²⁸ Så hvis Åndens nærvær er der, og denne personen bare sier ett ord, om og om og om igjen, og denne andre hopper opp og prøver å gi en tydning, men han vet ikke hva han sier. Hvis denne mannen ikke gir tydningen, profeterer han; profetiens ånd er over ham, og han profeterer, og gir ikke en tydning.

¹²⁹ Så derfor, kjære kristne, til deg som sa dette: “Kan dette være Den Hellige Ånd?” Det kunne være Den Hellige Ånd som bruker to tjenester. Den ene velsigner en sjel ved å tale i tunger; og den andre profeterer, uten å måtte tyde det han sier. Men likevel sa han det. Den Hellige Ånd kom over ham i profeti, nøyaktig på samme tid som denne andre talte i tunger, og han trodde det var en tydning, hvilken forskjell gjør det? Det er Guds Ånd som gir et

budskap til menigheten. Men *tydning*, den må forstås på engelsk og gjentas nøyaktig hva personen sa, det er tydningens gave.

148. Hvis det er—hvis det allerede er gitt ut tre budskap i ukjente tunger i ett møte, kan det da i bønnekøen gå ut flere budskap og fremdeles være i møtets åndelige orden?

¹³⁰ Ja, selvfølgelig Det stemmer. Ja visst. Jeg vet hva du sikter til. Der Paulus, sa: “Hvis de var . . . Dere profeterer og taler i tunger”, noe lignende det, som Paulus snakker om . . .

¹³¹ Litt senere, når dere alle . . . Broder Neville, når dere alle vil det nå, disse menneskene som har disse åndelige gavene . . . Nå, hvis dere vil stole på min forståelse av Skriften, vil jeg komme ned og ha et møte kun med de menneskene alene, som har disse gavene, kun med dere alle, slik at vi kan samles . . . Og hvis du føler . . . Og du følger med, broder Neville, og ser i menigheten, at det er Gud og Gud som beveger Seg iblant dem, så er det det vi ønsker, men vi ønsker å sette det i orden, slik at det kan velsigne menigheten og utrette noe. Jeg forstår det, jeg vet, og kjenner Skriftene, hva jeg skal gjøre. Og det er det vi ønsker å gjøre.

¹³² Nå, denne personen her, jeg vet at i tungetale skal det være, gjøre det etter tur, to, eller ikke mer enn tre. Det er riktig, men hvis dere vil legge merke til her, hvis det var . . .

¹³³ Som for eksempel at noen der oppe—oppe gir . . . Som for eksempel at broder Sothmann reiste seg og ga et budskap i profeti eller tungetale. Tydning av tunger er profeti, ser dere, profetiens ånd. Nå, hvis du bare taler i ukjente tunger, og det ikke er noen som tyder, er den personen velsignet av Ånden, men han skader ikke menigheten.

¹³⁴ Nå, det Paulus prøvde å få frem, er dette: “Dere bruker hele møtet bare til å tale i tunger, skjønner, og de ulærde sier: ‘Hva—hva handler dette om, egentlig?’” Se, de forstår det ikke; uten at det er en tydning . . . Og la det være . . . ha ett, to eller så mange som tre budskap i et møte.

¹³⁵ Nå, personen her sier: “I bønnekøen da?” Det må ha vært at kanskje noen i bønnekøen . . . Kanskje, broder Neville, eller i en annen menighet eller hvor enn det er fra, at i bønnekøen, denne mannen . . . eller i Guddommelig helbredelsesmøter, kan ha vært i broder Roberts møte, broder Allens møte, eller et eller annet, i mitt møte eller noen andres, jeg vet ikke. Men, hva enn det er, det Paulus taler om, er når det er et budskap til forsamlingen der ute: “La det bare være tre”, fordi Guds budskap taler et budskap som prøver å gi det ut til hele forsamlingen. Men når mannen i bønnekøen, profeterer han til et enkeltmenneske, ikke til alle. Hvis det er slik, har jeg vært ute av orden hele tiden i mine bønnekøer, skjønner du, når det er tretti eller førti av dem på en kveld? Skjønner, hvis du profeterer til et enkeltmenneske.

¹³⁶ Men denne mannen som profeterer, er til hele legemet, la det være to eller tre budskap og så stans det. Selv om Den Hellige

Ånd kanskje fortsatt ønsker å tale, men vent et øyeblikk, gi Ordet en sjanse til å gå ut. Ser du? Og da, burde egentlig den talen være enten før eller etter Ordet, ingenting skulle forstyrre Ordet når Det går ut. Men, uansett, litt senere skal vi sette dette i orden, når vår ånd og gaver begynner å nå fullkommenhet.

¹³⁷ Vi snakker nå om—om alvoret i Pinsemenigheten, jeg mener den sanne Pinsemenigheten. Og vi er glade for at Gud fremdeles lever og regjerer og taler til oss.

¹³⁸ Nå, men hvis det er som, for eksempel, hvis søsteren her ville gi oss et budskap i tunger eller en profeti, og damen ved siden av henne ville gi et budskap i tunger eller profeti, og så damen ved siden av henne eller noen der bak, noen ville gi et budskap eller en profeti, eller tunger. Ingen tvil om at nesten alle taler om det samme, hvis Gud har noe som haster, og prøver å få noe fram, og kaller en eller annen person i menigheten til å gjøre noe, nå, eller noe Han vil ha gjort.

¹³⁹ Nå, for eksempel, når bønnekøen blir kalt, og broder Neville eller jeg selv eller en hvilken som helst annen forkynner går ned til denne personen, det er ikke til legemet, det er til denne personen. Og Guds Ånd kommer over ham, for å fortelle denne personen noe, så fortell ham det, for han taler ikke til forsamlingen. Han taler til denne personen, ikke til forsamlingen, så det er helt i orden.

149. Vel, Kjære broder Branham, gang på gang viser Herren meg ting i drømmer. Han har vist meg ting om sønnen min i marinen, som sønnen min fortalte meg var "hemmeligheter". Han har vist meg menneskers død og om hemmelighetene i menneskers hjerter. Er dette en gave fra Gud? Når Han i drømmer viser meg hjertene og sinnene til mennesker, har det alltid vært slik drømmen viser meg.

¹⁴⁰ Vel, ja, min broder eller søster, hvem det enn måtte være. Herren velsigne deg. Det er, etter min mening, Guds gave. Det er en Guds gave. Vet du ikke at Bibelen taler om drømmer? Josef, hvordan han drømte drømmer og tydet, og hvordan andre drømte drømmer. De tingene er av Gud. Nå, hvis det er fra Gud, vil det alltid være sannferdig, det vil alltid skje helt nøyaktig slik Han sa.

¹⁴¹ Og nå, ikke . . . Hvis du begynner å ville briefe med det, vil det bare forlate deg. Ser du, bare vær ærbødig og vennlig. Og når Han viser deg noe, og det er noe som du burde fortelle noen, at de har gjort noe som er galt, så bare ikke reis deg rett opp og ippetsett den personen, men gå til dem selv og si: "Søster, broder, vet du, Herren fortalte meg her om kvelden at—at du gjorde noe galt, en *bestemt* ting."

¹⁴² Hvis den personen sier: "Du tar feil! Det er en løgn! Jeg gjorde ikke det!"

¹⁴³ Nå, tingen å gjøre da, er å gå tilbake og si: “Himmelske Far, var det feil?”

¹⁴⁴ Nå, hvis den personen . . . Hvis den personen da snakket sant til deg, da har du fått feil ånd. Men hvis den personen løy, og han faktisk gjorde det, vil Gud ta seg av den personen. Skjønner? Ja, sir. Fordi, se, det han har gjort der, han har spottet Den Hellige Ånd, ved å fornekte det Den Hellige Ånd har gjort ham oppmerksom på. Ser du det her? Så det er feil.

150. Broder Branham, hvordan kan en—en menighet danse, rope, tale i tunger, og la Ånden . . . (la oss se, vent nå litt) . . . og blir oppslukt av Ånden, og veldig sjeldent at det i det hele tatt leses fra Skriften. Jeg forstår ikke dette.

¹⁴⁵ Ikke jeg heller; se, “roper, danser, taler i tunger, og leser ikke engang Skriften.” Jeg—jeg—jeg sier dette, husk, William Branham, som kan ta feil en million ganger. Jeg tror at de fleste mennesker . . . Jeg ble stilt det spørsmålet i dag av en broder, noe lignende. Det at, når de skal be for de syke, så vil kanskje en broder be for én, for så å få alle til å synge eller danse i Ånden, i tro at det bringer kraft blant folket. Nei, jeg—jeg for min del, jeg tror det er feil.

¹⁴⁶ Jeg tror at en person som kommer i helbredelsesmøtet, vil være som en som kommer for å bli frelst, komme ærbødig, og i tro, hver eneste person der inne, ikke med roping og dansing, men når man ser sin broder eller søster gå opp dit for å be Gud om nåde, bøye hodet og begynne å be: “Gud, hjelp min broren nå mens pastoren ber for ham, salver ham. La Den Hellige Ånd komme over ham og gi ham tro til å tro på sin helbredelse. Han er en dyrebare broder. Hun er en dyrebare søster.” Be for ham, i stedet for å bare synge, rope og danse.

¹⁴⁷ Men vi ser så mye av det i våre pinsemøter, det er en konstant . . . Jeg tror det er en tilbedelse, jeg tror virkelig de tilber Gud. Ja, sir. Jeg tror det av hele mitt hjerte. Og jeg tror på å tale i tunger, rope og danse. Og jeg tror absolutt på det, ja. Jeg tror at alt de gjør i Bibelen, er like bra i dag som det var den gang, ja visst, men jeg tror det har sin tid og sin orden.

¹⁴⁸ Nå, hvis en stor velsignelse pågår, og folk jubler, og Herrens herlighet faller, og folk ønsker å rope ut og juble og gjøre hva enn Ånden ber dem om. Så gjør det, det er helt rett. Men når en mann kommer for å bli helbredet, hvor spørsmålet mellom død og liv er involvert, tror jeg vi burde være ærbødige og snakke til Faderen og tale til Ham på vegne av denne broderen. I stedet for å tilbe Ham, la oss be Ham: “Fader, jeg er—jeg er en som tilber Deg. Jeg elsker Deg, Du vet at jeg gjør det, jeg uttrykker min kjærlighet til Deg. Nå uttrykker jeg min tro til Deg, hjelp min broder til å bli frisk. Vil Du, Fader?” Jeg tror du vil få bedre resultater ved å gjøre det. Det gjør jeg virkelig. I ærbødighet, i Guds Ånd.

¹⁴⁹ Oi, disse er kanskje milevis lange, men jeg håper jeg har besvart dem, bare spredt litt grann Lys. Jeg vet på en måte hva dere har i tankene nå, uansett. Og vet dere hva, litt senere vil jeg gjerne spørre pastoren her om han kan komme og hjelpe meg med . . . kanskje komme ned og samle alle de menneskene som har Guds Ånd over seg i form av gaver, la oss snakke om det en liten stund. Kanskje jeg kan hjelpe dere med å klatre bare litt grann høyere opp i stigen og komme litt nærmere Gud med det, og bringe det mer i orden i menigheten. Jeg har fulgt med hele veien, det virker fantastisk for meg. Og jeg bare elsker å se det utvikles videre og videre og videre og videre og videre og videre.

¹⁵⁰ Og mens vi går videre, ikke la satan snike seg inn, nå. Å ja, han er smart. Hmh. Ikke prøv å overliste ham, ikke prøv, for du kan ikke. Bare stol på Gud og bare fortsett å vandre ydmykt, og Gud vil gjøre det, og du vil erfare at Gud vil bruke deg mer og mer og mer på den måten. Herren velsigne deg.

¹⁵¹ Har vi tid til tjue minutter med tale? [Broder Ben Bryant sier: "Amen!"—Red.] Takk til deg. Takk til deg. Jeg antar at det var nok til å sette meg i gang, Ben. Ja vel.

¹⁵² La oss slå opp i Salmene bare et øyeblikk. Det virket som Herren ga meg en liten tanke her, som jeg gjerne vil dele med dere alle i kveld, bare som en slags preken, om dere vil, bare—bare noen få minutter. Jeg vet det er varmt, og det er varmt her oppe også. Men, husk, vi møtes kanskje ikke igjen før onsdag kveld. Så la oss bare vente, og—og før vi synger den gode gamle sangen *Velsignet være det bånd som binder*, la oss—la oss snakke om det—det skrevne Ord. Disse spørsmålene får oss på en måte . . . får oss fastlåst. La oss—la oss komme ut av det nå, og—og tale i Ordet.

Nå, kan vi bøye våre hoder igjen bare et øyeblikk.

¹⁵³ Himmelske Far, disse spørsmålene, jeg har prøvd å finne ut hva folket har på sine hjerter, se om de ville spørre om *dette*, om *hint*. Jeg ser, Herre, at de ønsker åndelige gaver. Og de som har åndelige gaver lurar på hvordan de skal håndtere dem. For noen kaster dette stort Lys over menigheten; mens andre undrer seg. Nå, Herre, hjelp oss. Hjelp oss, Herre. Vi er Dine barn. Vi gjør ikke disse tingene for å ære oss selv, vi gjør dette til Guds ære ved en gave som Gud har gitt oss.

¹⁵⁴ Vi ber, Far, at Du vil velsigne disse gavene og manifestere dem i menigheten. Og måtte det skje, at pilegrimer og fremmede, som kommer innom, som kommer inn gjennom den døren og sitter noen få minutter, og måtte Guds Ånd være så mektig her inne, at den vil gjøre kjent hemmeligheten til ethvert hjerte som går inn døren. Gi dette, Herre. Måtte det svære med en slik sødme og ydmykhet, uten hardhet og irettesettende og nedbrytende. Vi vet at Guds Ånd ikke er slik.

¹⁵⁵ Så vi ber om at Du vil velsigne oss i alle ting. Velsign vår menighet, velsign vårt folk. Velsign menneskene i andre

menigheter. Og, Far, vi vet at det bare er én Menighet, og vi er alle født inn i Den.

156 Nå ber jeg, Far, om at Du vil fortsette å velsigne oss mens jeg leser denne lille teksten, som Du tydeligvis ga meg, mens jeg satt der ved skrivebordet i ettermiddag. Og hjelp meg, Herre, å ikke holde på folk for lenge, men bare si noen få ord her. Jeg ber om at Du må være i det. Og gi oss en liten tanke, så vi kan dra hjem med den og takke Herren for Hans godhet. Vi ber i Jesu Navn. Amen.

157 Nå, ikke glem, neste søndag morgen, om Herren vil.

158 Slå nå opp i Salme 106, og det 7. verset. Jeg hadde tenkt å lese videre nedover, et stykke . . . en del av denne Salmen. Men, det er David. Grunnen til at jeg kom på det, var på grunn av denne morgenens budskap. Og, jeg skal legge klokken min her og prøve å være ute klokken halv ti, om mulig. Nå i det 7. verset av Salme 106.

Våre fedre i Egypt forsto ikke Dine underfulle gjerninger. De husket ikke Dine mange nådegjerninger; men gjorde opprør mot Ham ved havet, til og med . . . Rødehavet.

159 Jeg skal lese det neste verset.

Likevel frelste Han dem for sitt navns skyld, så Han kunne gjøre sin mektige kraft kjent.

Må Herren legge til Sine velsignelser.

160 Jeg skal tale til dere, om Herren vil, over emnet *misforståelsen*; Gud, misforstått. Jeg vil ta det slik: *Gud blir misforstått.*

161 Dere vet, misforståelser skaper mye trøbbel for oss. Mange ganger sier folk ting som de gjentar etter noen andre, der, de misforstod dem. Det skaper trøbbel for personen. Jeg tror det ville være bra for oss om vi bare, vel, ventet til vi forsto hva vi snakket om. Tror ikke du det? Jeg vet det ville være veldig bra for meg å finne det ut først og så si det. Skjønner? Men vi blir, liksom, alltid misforstått. Og her snakker David om Israel, som misforsto Hans mirakler da de var i Egypt.

162 Nå, å misforstå er ikke bare å si: "Vel, jeg hørte ikke hva han sa", men å se noe bli gjort og misforstå *hva hensikten er*. Det er en . . . Da, har du fullstendig misforstått poenget.

163 Nå, Gud gjør ikke mirakler bare for å si: "Se, Jeg er Gud." Gud gjør et mirakel for forståelse. Skjønner? Gud gjør det for en hensikt. Og la dere merke til lesningen fra Salmene her i dette 7. verset? Jeg synes det er så vakkert, jeg ønsker å lese det om igjen.

Våre fedre i Egypt forsto ikke Dine underfulle gjerninger. (ser dere, de forsto det ikke) . . . de husket

ikke Dine mange nådegjerninger; men gjorde opprør mot Ham ved havet, til og med . . . Rødehavet.

Likevel frelste Han dem for sitt navns skyld, så Han kunne gjøre sin mektige kraft kjent.

¹⁶⁴ Se, de forsto ikke hvorfor Gud, nede i Egypt, utførte disse miraklene. Han prøvde å vise dem Sin barmhjertighet. Han prøvde å få dem til å forstå at Han var Gud i deres midte. Jeg elsker det.

¹⁶⁵ I min lille preken som jeg holdt her for en stund siden, oppe i Chicago, og så tror jeg at jeg forkynte det her, guttene har fått det på lydbånd, *Som ørnen vekker sitt rede*, som svever over sine unger. Hvordan den gamle ørnemoren tar sine små unger . . . Før hun tar dem med på en flytur, har de mange løse fjær i seg. Og de har aldri sett henne virkelig, fra hennes beste side, for de sitter alle tett i tett nede i redet. Men hun stiger opp over redet og hun sprer sine store, veldige vinger. Hva gjør hun? Hun skriker, hun vil at de skal kjenne stemmen hennes. Hun strekker ut de store vingene sine.

¹⁶⁶ Hunnørnen er noen ganger den største. Det sies at ørner noen ganger, de store hunnene, som har vinger på fjorten fot, fra spiss til spiss, plukker opp en kalv og flyr vekk med den. Fjorten fot, fra spiss til spiss; vingene, så langt som tvers over denne plattformen her, fra stolpe til stolpe.

¹⁶⁷ Hun kommer opp dit foran denne lille ungen, for hvorfor? Hun skal ta ham med på en flytur. Han har aldri vært ute av redet. Og hun kommer til å ta ham langt opp i himmelen og så riste ham av seg, og la ham være der oppe og flakse for seg selv, for å lære å fly. Så hun ønsker å vise hvilken autoritet hun har. Hun brer ut sine store vinger med struttende fjær, og hun skriker, og så vifter hun med dem. Åh, du! Fjærene fyker ut av redet, og alt annet, hun sender vind inn der som ut fra et jetfly. Han tipper bakover, og han ligger på sin lille rygg, og han ser opp og tenker: "Mor, hvor stor du er! Hvor stor du er!"

¹⁶⁸ "Ser du hvor sterke vingene mine er? Jeg kan plukke deg opp og bære deg hvor jeg vil. Jeg er mektig!"

¹⁶⁹ Og det var det Gud gjorde med Israel. Du vet, Han sa: "Som ørnen vekker opp sitt rede", det er den samme tingen. Han fant Israel der nede i et ulende ødeland, og Han førte ham opp ut av Egypt og ledet ham inn i det lovede land, på ørnens vinger. Ser du? Og hvorfor gjorde Gud disse miraklene? Han prøvde å vise Sitt folk at Han var den mektige Jehova.

¹⁷⁰ Og det er det Han prøver å gjøre i dag! Han helbreder ikke bare folk bare fordi Han kan helbrede. Han prøver å fortelle deg at Han er Oppstandelsen, at Han kan gjøre deg frisk, Han kan reise opp kroppen din. Han kan gjøre hva enn Han vil, Han er Jehova! Jeg liker det.

171 Men folket misforsto Ham. Gud blir så lett misforstått av de ikke-troende, av dem som ikke ønsker å forstå. Mange mennesker prøver å forstå. Mange ønsker ikke å forstå, de bare lukker seg og sier: "Det finnes ikke noe slikt", og "jeg tror ikke på noe slikt." Da kan de aldri forstå.

172 Men et menneske som er villig til å forstå, som er villig til å sette seg ned ("Og kom, la oss gå i rette med hverandre", sier Herren) nå, det mennesket er—er i ferd med å lære noe av Herren. Men mennesker som alltid er forent med Gud og Guds kraft . . . Du kan knapt være forent med Gud, uten å være forent med Hans kraft, for når du er forent med Ham, blir du kjent med Ham, eller en del av Hans familie, og da har du Hans kraft i deg.

173 Det er grunnen til at folk ikke kan tro på mirakler i dag, fordi de ikke har noe i seg å tro med. De må ha noe der inne å tro med. Og når Guds Ånd er i en mann, vil han si "amen" til ethvert Guds Ord og ethvert Guds mirakel. Men som min mor pleide å si: "Du kan ikke få blod fra en turnips, for det er ikke noe blod i den." Så det er på samme måte, du kan ikke få tro ut av vantro, fordi det er ingenting der å tro med.

174 En mann sa: "Jeg tror ikke på Guddommelig helbredelse, uansett hva du sier." Selvfølgelig ikke, det er ikke for ham, det er kun for dem som kan tro. Hvis du skal ha tak i blod, så ta det ut fra noe som har blod i seg. Hvis du skal ha tak i tro, så ta det ut fra noe som har tro i seg.

175 Og slik er det, Gud bruker noe som har tro i seg. Han sender deg ikke ut hit til en helbredelseskampanje, når du ikke har tro nok til å tro på det. Hvordan skal Han sende deg ut i en mirakel-virkende vekkelse, når du ikke har tro nok til å tro på det? Han vil ha noe som har noe der inne, som Han kan frembringe noe med. Så folket misforsto.

176 Noah ble svært misforstått på sin tid. Noah, som kjente Gud, en Guds tjener, en troende på Gud. Og når du blir troende på Gud, gjør du ting som er så i motsetning til det folk tror er riktig, at de tror at du er gal. Og Noah, advart av Gud, bygde en ark for å redde sin husstand. Og folket trodde at han var gal. Han var ikke gal, han ble bare misforstått, fordi han fulgte Guds veiledning. Amen! Jeg liker det. Han ble misforstått.

177 "Hvordan kunne en mann, selv om . . ." Du sier, "Det har aldri kommet noe regn fra himmelen. Hva er regn?" Hadde aldri regnet, Gud vannet jorden. "Noah, hvor er det regnet hen?"

"Jeg vet ikke."

"Vis meg hvor det er!" "Jeg kan ikke vise deg det."

178 "Vel, hvordan vet du at det vil komme ned der oppe fra, når det ikke er noe der oppe som kan komme ned?"

179 Noah kan ha sagt noe slikt som dette: "Gud fortalte meg at det skulle komme ned. Og hvis Gud sa 'det skulle komme ned', er

Han i stand til å ta det opp dit og så bringe det ned.” Så det—det avgjorde saken. Hvis Gud sa det, så er det alt om det. Skjønner? Han ble misforstått fordi han fulgte Gud.

¹⁸⁰ Elias. Jeg kunne holdt på med disse emnene en lang stund, men jeg har flere av dem her som jeg ønsker å komme til raskt. Elias ble misforstått av sin nasjon. Elias var en israelitt, han var en jøde, og han ble misforstått fordi han alltid fordømte nasjonen sin, fordømte kongen, fordømte dronningen, fordømte alt rundt seg. Og fordømte dem! For en tulling han virket som. Ja, du store, alt, det: “Konge, SÅ SIER HERREN. Gud kommer til å straffe deg; du, Jesabel; du, *så-og-så*.”

¹⁸¹ Han ble misforstått. Hvorfor? Han fulgte Gud. Det var ikke Elias de misforsto, det var Den Hellige Ånds gjerning i Elias som de misforsto.

¹⁸² Hvordan kunne en mann reise seg mot sin egen nasjon? Spottet sin egen nasjon, irettesatte dem, og uttalte Guds forbannelser over den, selve nasjonen, selve folket som han levde sammen med. Sin egen rase, sin egen hudfarge, sin egen trosbekjennelse, sitt eget slag, og likevel forutsa han Guds dommer og erklærte en hungersnød over dem. Han ble misforstått, fordi det var ikke Elias, det var Gud i Elias som de misforsto. Det var ikke Elias som ble misforstått, det var Gud som ledet Elias, og de misforsto at Gud var en Hellig Gud, og at Han ikke kan tolerere synd.

¹⁸³ Og uansett om det er din bror, søster eller mor, uansett hvem det er, det er synd i Guds øyne, og dommen vil komme over dem for det. Misforstått.

¹⁸⁴ Daniel ble misforstått da resten av Israels barn bøyde seg ned for avgudsbildet, men han og Sadrak og Mesak og Abed-Nego nektet å bøye seg. Vel, de sa: “Hva er i veien med ham?” Hele nasjonen sa: “Hva er i veien med denne gale fyren? Vel, resten av hebreerne anerkjenner vår gud, de anerkjenner den, de bøyer seg ned når vi spiller på trompetene, og blåser i trompetene og spiller på harpene og så videre, og spiller på fløyten. De bøyer seg alle sammen, men hva er i veien med denne tullingen? Hva er i veien med ham, vil han ikke gjøre det?” Fordi han var i kontakt med Gud! Det var det som var i veien. Han ble misforstått. Han gikk for å være gal, eller hadde mistet forstanden, eller at de var en flokk med raringer. Men de fulgte kun Åndens ledelse. Det er grunnen til at de ble misforstått.

¹⁸⁵ Alle profetene i Det gamle testamente, hvordan sto frem og profeterte mot nasjonen sin, hvordan de profeterte mot folket, hvordan de profeterte mot tingen, uttalte forbannelser over dem, og gjorde ting som det. De misforsto. Hvorfor? De var Guds tjenere, de gjorde Guds vilje, de gjorde Guds tjeneste, derfor ble de misforstått.

186 Og alle som følger Gud, blir misforstått. Jesus, vår Herre, da Han ble født, ble Han misforstått.

187 Vismennene, de ble misforstått, de fulgte et overnaturlig tegn, for å finne en Konge som var født, jødernes Konge. De visste at en Stjerne ville stige opp fra Jakob, ifølge Daniels profetier. Og de visste at denne Kongen ville være en Frelser, Han ville være Israels Konge. Og de reiste i to år, hele veien fra India, nede ved Tigris-elven, og gjennom ørkenene og over fjellene, overalt, og kom inn til byen Jerusalem en kveld ved solnedgang, og ropte: "Hvor er Han som er født, jødernes Konge? Hvor er Han?"

188 Og ingen visste noe om det. Det var en underlig ting at jødernes Konge ble født, og at mennesker hundrevis av mil unna visste om det; og rett her i byen der Han ble født, og stedet Han ble født, blant menneskene Han ble født til, og de visste ingenting om det. De misforsto vismennene. De sa: "Det finnes ikke noe slikt som jødernes Konge. Vi har en konge her oppe, Herodes."

189 Han ble misforstått i Sin fødsel, da Han ble født. Og Maria skulle bli mor før hun var gift med Josef. Misforstått. De trodde Det var født utenfor ekteskapet, de visste ikke at Den Hellige Ånd hadde unnfanget dette barnet i henne. Men det ble misforstått. Det var en Guds handling, og folk misforsto det.

190 De misforstår Det fremdeles, en Guds handling blir vanligvis misforstått.

191 Bare ved åndelig troende mennesker, mennesker som tror Ånden. Men det ble misforstått, vismennene ble misforstått.

192 Herodes misforsto det. Da Herodes sa: "Vel, fortell meg hvor babyen er, og jeg vil gå og tilbe ham også." Han var en hykler, han løy. Det han var redd for . . . Han kjente ikke til Skriftene om at det skulle komme en Messias, en Himmels Konge. Og Herodes trodde det ville bli en jordisk konge, og han ønsket å drepe Ham for å bli kvitt Ham.

193 Det var ikke en jordisk konge, Han sa at denne jorden ikke er Hans rike: "Hvis dette var Mitt rike, ville Mine undersåtter kjempe for Meg, men Mitt Rike er ovenfra." Herodes misforsto det, han trodde det var en jordisk konge.

194 Det er slik de sier i dag: "Hvilken menighet tilhører du hvis du er en kristen? Hvilken denominasjon?"

"Ingen!"

195 De får ikke tak i det. Ser du, de kan ikke forstå det. De tror en *denominasjon* betyr en "kristen". Det er omvendt, i aller høyeste grad. Men det blir misforstått av folk.

196 Nå, vi ser at Herodes misforsto Det, han kunne ikke forstå Det.

197 Nikodemus kunne ikke forstå det, den nye Fødsel, da han kom til Jesus om natten. Noen fordømte ham. Jeg fordømmer

ham ikke. Han var en god mann, han ønsket å finne ut noe. Han var opptatt gjennom dagen, kanskje han var på prestekontoret sitt, eller noe annet, han måtte komme om natten. I det minste kom han dit, han gjorde det mye bedre enn mange mennesker gjør nå. De vil ikke komme dag eller natt. Han kom til slutt; før du fordømmer ham, har du? Han kom til slutt til Jesus, og la oss ikke fordømme ham, hvis *vi* ikke har vært der. Og hvis du kommer dit, så tror jeg ikke du vil fordømme ham. Nei, han—han kom dit. Og han kom om natten, og kanskje han var opptatt. I hvert fall, så kom han. Kanskje Jesus var for opptatt ute med å be for de syke og slikt, den eneste gangen han kunne få tak i Ham for denne samtalen, var om natten. Men til slutt kom han dit, han ble der til han fikk en samtale med Jesus. Og da Jesus sa . . . Han—han sa: “Rabbi, vi vet at Du er en Mann sendt fra Gud, for ingen kunne gjøre disse tingene som Du gjør, uten at Gud er med Ham.”

¹⁹⁸ Jesus sa: “Uten at et menneske blir født på ny kan han ikke komme inn i Riket, ikke engang se Riket.”

¹⁹⁹ Og den store rabbineren, mesteren i Israel, sa: “Jeg, en gammel mann, skal komme inn i min mors liv og bli født på ny?” Ser dere, han misforsto hva Jesus snakket om, han forsto det ganske enkelt ikke. Fordi at Jesus snakket om en åndelig Fødsel, og han prøvde å anvende det på en naturlig fødsel. Så han misforsto Ham, han forsto det ikke. Han bare . . . slik folk gjør. Akkurat som Nikodemus, misforstår mange av oss Guds ting, fordi vi bare tar det og anvender det på det naturlige.

²⁰⁰ Som, la oss si, en lege sier: “Åh, jeg tror ikke på Guddommelig helbredelse. Jeg tror ikke det finnes noe.”

²⁰¹ Jeg hørte en lege si til en kvinne på et kontor en gang, sa . . . Og hun visste ikke . . . Han ønsket å vite hva som hadde skjedd med en svulst hun hadde. Hun sa: “Broder Branham ba for meg, og Herren helbredet meg.”

²⁰² Han sa: “Jeg tror ikke på det.” Han sa: “Jeg kan aldri—jeg kan aldri tro på noe slikt som det.” Sa: “Fortell meg hvem som tok den bort.”

Sa: “Finn arret.”

Sa: “Hva hadde du på den?”

²⁰³ Sa: “Ingenting, ikke i det hele tatt.” Sa: “Han bare kalte meg ut på møtet og den forsvant.”

²⁰⁴ Og jeg satt rett i rommet ved siden av, det er riktig, satt rett i rommet ved siden av og lyttet. Hun visste ikke at jeg var der inne. Og han visste ikke at jeg var der inne, for han kjente meg ikke engang, ser dere. Og der satt jeg der inne. Og han sa . . . Hadde med noen andre til et legekantor. Det er helt riktig. Og jeg ville bare høre hva han sa. Jeg tok—jeg tok med meg pasienten og kom meg ut derfra, da jeg fant ut at han ikke trodde.

205 Så han sa: “Jeg tror ikke på ett ord av det.” Sa: “Jeg har aldri sett noe ennå, som kunne gjøre noe slikt. Jeg tror bare ikke på det.” Sa: “Jeg må se det før jeg tror det.”

Hun sa: “Vel, hva med min—min svulst?”

Han sa: “Jeg må se den forsvinne før jeg tror det.”

206 Ser dere, å se er ikke å tro. “Tro er substansen av ting du ikke ser.” Ser du, du tror det først og så skjer det. Så mannen var ikke en troende, så derfor var alt sammen et mysterium for ham. Han visste ikke hva han snakket om, fordi han—han kunne ikke forstå det, det var en gåte for ham.

207 Folk sier i dag: “Åh, jeg tror ikke på den Guddommelige helbredelsen. Jeg tror ikke på Den Hellige Ånd. Jeg tror ikke på det å tale i tunger. Jeg tror ikke på den ropingen. Jeg tror ikke på alt det der. Jeg tror ikke på det.” Hvorfor? Det er et mysterium! Du bare misforstår. Det er Gud, her er det i Bibelen. Her bringer det de samme resultatene som Bibelen sa det ville gjøre, da må det være Gud. Du bare misforstår Det, det er alt. Gud blir misforstått.

208 Disiplene Hans kunne ikke forstå miraklene Hans. Den natten da Han kom i båten, og han sa: “Hva slags mann er dette, siden til og med vindene og bølgene adlyder Ham?” De misforsto at Han ikke var en mann, Han var Gud.

209 Det er det som er problemet med folk i dag, de ønsker å gjøre Ham til en liten maskotgutt, eller noen som bærer køllen. De ønsker å gjøre Ham til bare en liten kar rundt om i leiren.

210 Han var ikke en liten kar rundt om i leiren, Han var Jehova, Gud! De misforsto det. De antok at Han bare var en av dem. Han var ikke en av dem, Han var Gud iblant dem! Han var mer enn en mann. Som jeg ofte har sagt, Han var en mann da Han var sulten, men Han var Gud da Han matet fem tusen med et lite brød, to små brød og noen fiskestykker. Han var en mann da Han var trøtt, bak i en båt, men Han var Gud da Han stanset vindene og bølgene og fikk dem til å adlyde Ham. “Hva slags mann er dette?” Han var ikke en slags mann, Han var Gud manifestert i en mann. De misforsto Ham. De trodde at Han var en mann, Marias sønn, en snekker, men Han var Gud manifestert i kjødet. Amen!

211 De romerske soldatene misforsto Ham, da de hadde stilt Ham for retten, og la en fille rundt øynene Hans, og slo Ham i hodet og sa: “Nå, hvis Du er en profet, de sier alle at Du er en profet, kom og fortell oss hvem som slo Deg på toppen av hodet.”

212 Ser du, de misforsto at Jesus sa: “Jeg gjør kun det Faderen viser at Jeg skal gjøre. Jeg gjør det Faderen viser Meg, og så gjør Jeg det Han sier at Jeg skal gjøre.” De misforsto det, de misforsto Hans tjeneste.

213 Jødene misforsto Ham. Hvordan Han kom for å være deres Venn og Frelser, og de ønsket å gjøre Ham til noe som var ondt. De misforsto Hans tjeneste. Han sa: "Dronningen fra syden skal stå fram i Dommen med denne slekten og fordømme den, for hun kom fra jordens ender for å høre Salomos visdom. Og en som er større enn Salomo er her." Men de misforsto at Han var større enn Salomo. De trodde at Han bare var en mann.

214 Mange av dem trodde at Han var født utenfor ekteskapet, kom fra en dårlig familie som hadde disse begjærene og så videre, og et uekte barn. Som vi nettopp hadde spørsmål om, de kunne ikke engang . . . Vel, de sa: "Vel, vi vet jo at Du ble født utenfor ekteskapet, Du har en djevel på Deg. Hva, prøver Du å lære oss? Vi er rabbinere!"

Han sa: "Dere er av deres far, djevelen."

215 Ser dere, de misforsto. Da de romerske soldatene kom tilbake en gang, etter å ha lyttet til Ham, sa de: "Aldri har en mann talt slik. Vi har aldri hørt en mann tale slik."

216 Det var ikke en mann som talte, det var Gud! Ja, sir. Menn talte ikke slik som det. En mann forteller og taler Skriftene, Jesus får Skriften til å *leve*. En mann lever ikke slik: "Skriften sier *dette* her, her er det!" Mannen kan si "Skriften sier det", men det er omtrent alt han kan gjøre. Men Jesus kunne si: "Jeg og Min Far er én, Min Far bor i Meg. Den som har sett Meg, har sett Faderen." Ingen andre kunne si det! Amen. Halleluja! Det er riktig. "Den som har sett Meg, har sett Faderen." Ingen andre kunne si det!

217 Ikke rart soldatene sa: "Aldri har en mann talt slik som dette. Han taler ikke som en skriftlærd eller en predikant, Han taler med myndighet! Og til og med djevlene adlød Ham, og vindene og bølgene adlød Ham." De trodde at Han var en mann, men Han var Gud.

218 Ser dere, Han ble misforstått. Sa: "Vel, Du ble—Du ble født som et uekte barn. Du ble født utenfor ekteskapet, og Du prøver å lære oss? Vel, vi vet at Du er gal og har en djevel. Du er en samaritaner, har vært over der og fått de djevlene på Deg. Prøver Du å lære oss, oss hellige rabbinere?"

Han sa: "Dere er av deres far, djevelen."

219 Ja, de misforsto Ham, de visste ikke Hvem Han var. Det er det som er problemet i dag, folk prøver å gjøre Ham til noe som Han ikke er. Han er ikke bare en mann, Han er Gud i en Mann! Ingen tredje person, Han er den eneste Personen. Ja, sir. Vel, jada, de misforsto Ham.

220 Fariseeren, fariseeren som inviterte Ham ned dit på middag den gangen, en stor bankett, han misforsto Ham. Han tenkte at han bare ville ha Ham ned dit. Jeg talte over det budskapet her ute for ikke lenge siden på en frokost, tror jeg, i Chicago, på den

frokosten. Fariseeren sa: "Nå, se på Ham som sitter bak der, sitter bak der, med uvaskede føtter og alt mulig. Den lille kvinnen kom inn og vasket Ham med tårene, og tørket med håret på sitt hode." Han sa: "Hvis Han var en profet, ville Han vite hva slags kvinne som er der og vasker føttene Hans. Viser at Han ikke er en profet!"

²²¹ Jesus reiste seg og sa: "Simon, Jeg har noe å si deg!" Amen, han bare misforsto, det var alt. Han sa: "Jeg . . . Du inviterte Meg til å komme, og Jeg satt til side Min travle timeplan for å komme til din invitasjon. Og da . . . Du møtte Meg ikke ved døren. Du vasket ikke føttene Mine. Du salvet ikke hodet Mitt. Du kysset Meg ikke velkommen. Du bare lot Meg komme inn, skitten og stinkende og full av svette, og plasserte Meg her borte i et hjørne for å gjøre narr av Meg. Men denne kvinnen, *denne* kvinnen, hun har konstant kysset føttene Mine, og hun har vasket dem med omvendelsens tårer", (Hvilket vakkert vann!) "og tørket dem med håret på sitt hode. Jeg har noe imot deg, Simon. Sannelig sier Jeg deg, alle hennes synder, som er mange, er henne tilgitt." Simon misforsto; hun forsto. Simon sa: "Han er bare en mann"; hun sa: "Han er Gud, min Frelser!" Han ble misforstått. Han blir fremdeles misforstått.

²²² Disiplene på Golgata, de misforsto, da de alle fornektet Ham og gikk bort. Hvordan kunne de se en Mann, en Mann som de visste hadde utført mirakler og reist opp de døde, men likevel overga Seg Selv til døden, og gikk opp gjennom der, slått, og gråtende, mens spyttet rant fra Hans ansikt, og blodet var blandet med det, der de hadde dratt ut håndfuller av skjegg, revet det fra Hans ansikt; og mishandlet ryggen Hans til benene Hans skinte gjennom, og sparket Ham, og banket Ham opp; så slo forbannende, berusede soldater Ham rett på gaten. Og stå og la dem gjøre det? De misforsto, så de holdt avstand. Det er riktig.

²²³ Djevelen misforsto Ham. Djevelen sa: "Så visst, dette kan ikke være en Guds Sønn som står der og blir mishandlet på den måten, og de banner, og disiplene mine der nede bare behandler Ham på alle mulige måter, og Han tar imot det. Han er ikke Guds Sønn."

²²⁴ Også fariseerne, prestene, misforsto Ham, sa: "Hvis Du er Guds Sønn, så kom Deg ned derfra."

²²⁵ Tyven på Hans venstre side misforsto Ham, sa: "Hvis Du er Guds Sønn, så ta oss ned fra korset, frels Deg Selv og oss også."

²²⁶ Men tyven til høyre, forsto Ham, han sa: "Vi har, vi har gjort ondt, og vi fortjener det vi får, men denne Mannen har ikke gjort noe." "Herre, husk på meg når Du kommer inn i Ditt Rike!"

²²⁷ Se den Røsten som svarte: "I dag skal du være med Meg i Paradis." Han forsto at det var Gud som døde for våre synder. Den eneste måten Han kunne dø på, var ved å dø i kjødet. Han

kan ikke dø i Ånden, fordi Han er den Evige Ånd. Og Han måtte være i kjødet for å dø, så de bare misforsto. Han forsto det.

²²⁸ En dag, omtrent ti dager etter det, eller omtrent førti dager etter det, femti dager var det, gikk disiplene opp på en øvre sal, og de ble der oppe i ti dager og netter inntil den femtiende dagen kom. Så, helt plutselig, kom det en lyd fra Himmelen som en fremfarende, mektig vind. Fordi Jesus hadde sagt til dem: "Se, Jeg sender Min Fars løfte over dere, men vent i byen Jerusalem til dere blir utrustet med Kraft fra det Høye." De visste at Den skulle komme. De visste at det var, måtte skje. "Gå opp dit og vent til Jeg sender Den." De ventet der oppe. De bekjente, fikk alt ut av sine sinn og hjerter. De ventet, alle i én akkord, på ett sted, ventet på Løftet; gikk frem og tilbake, mennene og kvinnene, der oppe gikk de rundt sammen på denne øvre sal, alle dørene var stengt slik at jødene ikke kunne komme inn og—og skade dem.

²²⁹ Så med ett, de var der oppe og gikk omkring, og det kom en lyd fra Himmelen som en fremfarende, mektig vind, virvlet rundt der inne, og Ildtungene begynte å sette seg på dem. Dørene fløy opp, vinduene ble åpnet, ut i gatene dro de.

²³⁰ Og de ble misforstått, slik at de sa: "Er ikke disse menn fulle av ny vin? Disse menneskene er fulle fordi vi hører dem bable ut noe, vi skjønner ikke hva de snakker om." Med ett, de sa: "Hvordan kan vi alle høre på vårt eget språk, er ikke alle disse galileere?" De misforsto at det var Faderens løfte.

²³¹ Så hadde Gud en profet der som kunne reise seg og tale: Peter sa: "Dere Jerusalems menn og dere som bor i Judea, ikke misforstå dette. Dette er det som ble talt om av profeten Joel: 'Det vil skje i de siste dager, sier Gud, Jeg vil utøse Min Ånd over alt kjød. Og over Mine trelkvinner og tjenestejenter vil Jeg utøse Min Ånd, og de skal profetere. Og Jeg vil vise undere på himmelen der oppe og på jorden der nede, og ild og damp og røyksøyler. Det skal skje, før den store og forferdelige Herrens dag skal komme, at hver den som påkaller Herrens Navn skal bli frelst.'"

²³² Det var Guds verk! Det var Den Hellige Ånd, men de misforsto Den. Han ble misforstått.

²³³ Han har alltid blitt misforstått. Israel misforsto Ham. Folket på Noahs tid misforstod Ham. Folket på Daniels tid misforsto Ham. Folket på Johannes' tid misforsto Ham. Folket på—på profetens tid misforsto Ham. Folket i pinsetidsalderen misforsto Ham.

²³⁴ Folket i denne tidsalderen misforstår Ham, det er fremdeles det samme. De forstår Det ikke, fordi Han blir misforstått. Det vil si, de prøver å sammenligne det naturlige med det åndelige.

²³⁵ Da folket der inne, rett etter Pinsefestens dag, da de alle ble fylt med Den Hellige Ånd, hadde dette store møtet der oppe,

møtte de en mann der nede, forkrøplet fra sin mors liv, to av dem gikk langs gaten, og denne tiggeren ristet på en boks og ba om litt penger. Og han sa: "Sølv og gull har jeg ikke, men det jeg har, det gir jeg deg." Han sa: "I Jesu Kristi, Nasareerens Navn, reis deg opp og gå!" Og han tok mannen i hånden og reiste ham opp, og straks fikk føttene og ankelbenene hans styrke. Han begynte å gå og hoppe og løpe og springe og lovprise Gud og gikk inn i tempelet. Og alle menneskene begynte å komme sammen, og ropte og holdt på. Ja, det var uvanlig.

²³⁶ Og de satte dem i fengsel, og truet dem med at de "ikke skulle forkynne mer i Jesu Navn".

²³⁷ Og Peter sa: "Hvem skal vi høre på, Gud eller mennesker?"

²³⁸ Og de slapp dem løs, og tenkte at fordi de hadde pisket dem litt og truet dem (at de ville henge dem neste gang, eller brenne dem, eller spikre dem på korset, eller noe), så ville de slutte med det. Men det neste de oppdaget, var at de var ute på gaten og gjorde det igjen. Hvorfor? De misforsto. Det var ikke disse menneskene; det var Gud i de menneskene, som gjorde de tingene.

²³⁹ Da de grep lille Stefanus ved Sanhedrin-Domstolen, den morgenen, sa de: "Vi vil føre ham for denne retten. Når alle disse rabbinerne og jødene og yppersteprestene og hellige fedrene, og alle dem er samlet der ute, disse teologene, så vil det skremme vettet av ham." Så de førte ham ut i disse lenkene, og lot ham stå der ute, en liten kar som et lam blant en flokk med rasende ulver. De sa: "Se hvordan han trekker seg nå, sier: 'Jeg vil ta alt sammen tilbake, brødre, la meg være i fred.'"

²⁴⁰ Han sa: "Dere stivnakkede og uomskårne på hjerte og ører! Hvorfor står dere Den Hellige Ånd imot? Slik deres fedre gjorde, slik gjør dere også!" Amen!

²⁴¹ De fant ut at det ikke var ham! For de plukket opp jordklumper, og holdt seg for ørene, og begynte å skjære tenner mot ham, og steinet ham til døde. Og da han løftet hodet opp mot himmelen, mens slagene regnet ned over hodet hans fra alle kanter, sa han: "Jeg ser himlene åpnet, og Jesus stående ved Guds høyre hånd." Amen! Og han sovnet inn i armene til Herren Jesus. Da han døde, sa han: "Far, tilregn dem ikke denne synden."

²⁴² Ser dere, de misforsto hva de gjorde. Paulus sto der og kikket på det, senere gikk det ham på nervene, og han sa: "Jeg er den minste av dem alle, fordi jeg var vitne til Stefanus' død, Din hellige." Amen. Slik er det.

²⁴³ Ser dere, folk misforstår denne entusiasmen. Folk misforstår i dag. De misforstår Den Hellige Ånds kraft. De kaller det en gjeng med holyrollers. De kaller det en gjeng med folk som ikke er ved sine fulle fem. De misforstår, for du må miste ditt . . . det du kaller "ditt rette sinn", for å kjenne Kristus, fordi du har Kristi sinn da. Du kan ikke ha verdens sinn og Kristi sinn på

samme tid, det ene er kjødelig og det andre er åndelig. "Den som vandrer etter kjødet, er kjødelig, den som vandrer etter Ånden, er åndelig." Amen. Så jeg vil miste meg selv og finne det, Herre, i Deg. Ja, sir. Så Gud blir misforstått. Det er ikke du som blir misforstått, det er Den Hellige Ånd som får deg til å gjøre det som de misforstår. Amen. De taler ikke imot deg, de taler imot Ham. Folk blir misforstått.

²⁴⁴ Der går de, lar dem gå, men de går rett ut på gaten igjen og begynner på nytt. Det samme i dag. De misforstår folket. De vet ikke hva Det er.

²⁴⁵ I dag blir jeg misforstått i min tjeneste, at Han sendte meg til folket. De misforstår det. Hver og en av dem sa: "Vi tror broder Branham . . ." Jeg snakket med en predikant for en stund siden, sa: "Broder Branham, vi vet alle sammen at du ble sendt til Menigheten, men, tanken er, hvordan har det seg at du døper i Jesu Navn?" De misforstår Skriftene. De misforstår Det. Det var det Han sendte meg for, det er min hensikt med å være her. "Hvorfor lærer du slangens sæd, og slike ting som er i motsetning til det vi lærer?" Vel, broder, det er derfor jeg er her. De bare misforstår det. Amen. Men Gud vitner for meg ved Sitt Ord og Den Hellige Ånds tegn i . . .? . . . Uansett hvor mye de . . . -for- . . . misforstår Det, så stadfester Gud Ordet! Amen.

²⁴⁶ Gud har alltid blitt misforstått. Og de som lever med Gud, blir misforstått med Gud, fordi det er Gud som virker i dem. Amen. Tror dere Det?

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg

Elsker du Ham? Løft opp hendene og lovpris.

. . . kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁴⁷ Er du glad for at du blir misforstått? Vi pleide å synge en liten sang, som sa: "Nå er jeg merket, merket, merket, merket av den Guddommelige Ånd." Det er riktig. Folk som en gang elsket meg, snur ryggen til meg nå, fordi jeg er merket, merket av Ånden. Amen. Jeg mistet min forstand på tingene i verden, for å motta Kristi sinn; derfor, hvis jeg har Kristi sinn, så søker mitt sinn det som er der oppe. Jeg vil gjerne at noen viser meg noen annen korrekt dåp enn Jesu Kristi Navn. Jeg vil gjerne at noen viser meg et Skriftsted som sier at slangen ikke hadde en sæd. Jeg vil gjerne at noen viser meg et Skriftsted som sier at det finnes tre guder.

²⁴⁸ Så sier de: "Vel, hvorfor er det slik?"

²⁴⁹ Gud sendte Sitt Budskap og vitner om Det. Han stadfester Ordet med medfølgende tegn. Det er det Bibelen sier. De kan ikke benekte det, det er et faktum. Men hva gjorde de? De misforstår Det, fordi jeg ikke kom i navnet til Assemblies of God, Oneness,

eller Twoness, eller Threeness, eller Church of God, eller baptist, metodist, presbyterianer, lutheraner. Jeg kom ikke i noen av de navnene, jeg kom i Jesu Kristi Navn. Og Gud, ved Sin nåde, stadfester Budskapet ved kraften av Jesu Kristi oppstandelse. Så Det er fremdeles Guds Ånd som folk misforstår. Det er riktig, misforstått.

²⁵⁰ Selvfølgelig blir du misforstått, alle som lever gudfryktig i Kristus Jesus blir misforstått. Hele veien fra rettferdige Noah, helt ned til vår tids hellige i dag, blir misforstått. Alltid vært slik, folk misforstår Det.

²⁵¹ Israel misforsto det. De forstår ikke; de kan bare ikke fordi de er kjødelige i ånden, og ikke . . . Det vil ikke avvike med det åndelige, fordi Det kan ikke blandes.

²⁵² Men jeg er glad for at vi lever i et Rike som ikke er skapt med menneskeheter. Jeg er glad for at vi går til et Rike som mennesker ikke hadde noe med å gjøre. Jeg er glad for at vårt Rike er der oppe. Og hvis vårt Rike er ovenfra, vi er født ovenfra, så søker vi de tingene som er der oppe, der Kristus sitter ved Guds høyre hånd, åh, der Han ikke skammer Seg over oss. Er vårt vitnesbyrd . . . Vi skammer oss ikke over Ham på denne jorden, fordi vi er pilegrimer og fremmede. Vi er ikke av denne verden, vi er født av Guds Ånd. Vi sitter sammen i Himmelske steder i Kristus Jesus, vasket i Hans Blod, født av Hans Ånd, fylt med Hans nåde.

²⁵³ Slik er det, misforstått. Men, hva bryr vi oss om, vi elsker Ham. Elsker du Ham ikke? Ja vel, Teddy, gi oss tonen på *Jeg elsker Ham*, og la oss synge den av full hals.

Jeg elsker Ham, jeg elsker Ham
Fordi Han først elsket meg
Og kjøpte min frelse
På Golgatas tre.

²⁵⁴ Er Han ikke underfull? Elsker du Ham ikke? Er du ikke glad for at du er særegen? Kongelig presteskap, utvalgt folk, særegent folk, å ofre åndelige offer, frukten av dine lepper, som lovpriser Ham.

²⁵⁵ Jeg vil synge en sang for dere nå, jeg føler for å synge.

Jeg finner mange mennesker som ikke kan forstå
Hvorfor jeg er så glad og fri;
Jeg har blitt fylt med Ånden, det er ingen tvil,
Og det er det som er i veien med meg.
Åh, det er det som er i veien med meg,
Åh, det er det som er i veien med meg;
Jeg har blitt fylt med Ånden, det er ingen tvil,
Og det er det som er i veien med meg.

²⁵⁶ Liker dere den? La oss alle synge den da.

Vi finner mange mennesker som ikke kan forstå

Hvorfor vi er så glade og frie;
Vi er fylt med Ånden, det er ingen tvil,
Og det er det som er i veien med meg.

Åh, det er det som er i veien med meg, (Priset
være Gud!)

Åh, det er det som er i veien med meg;
Jeg har blitt fylt med Ånden, det er ingen tvil,
Og det er det som er i veien med meg.

Åh, når jeg blir glad, synger jeg og roper jeg,
Noen forstår det ikke, ser jeg;
Men jeg har krysset over Jordan til Kanaans
vakre land,

Og det er det som er i veien med meg.

Åh, det er det som er i veien med meg, (Priset
være Gud!)

Åh, det er det som er i veien med meg;
Jeg har krysset over Jordan til Kanaans vakre
land,

Og det er det som er i veien med meg.

²⁵⁷ Åh, jeg elsker det. Gjør ikke du? Krysset over Jordan til Kanaans vakre land, jeg tok farvel med verden, løftet opp over verdens ting, nå lever jeg i denne Himmelske atmosfæren. Så visst oppfører jeg meg rart for musvåkene der nede, ja, ja visst, jeg flyr over den. Det er riktig. Hva bryr vi oss om? Vi lever i Kanaans land. Amen! Ja, sir. Spiser de nye Druene, og har det bare underfullt; full av herlighet, full av kraft, full av Den Hellige Ånd. Ja, sir.

²⁵⁸ Sa om Stefanus: "Var en mann, full." Full av hva? Full av hva? Han var full av Den Hellige Ånd, han var full av kraft, han var full av visdom, han var full av styrke. Hva besto alt sammen av? Han var full av Den Hellige Ånd! Det er der alle disse tingene bor. Det er hva den levende Guds Menighet er. Er dere ikke glad for det, kristne? Vær glade. Hvis du blir misforstått: "Alle som lever gudfryktig i Kristus Jesus skal bli misforstått." De har alltid blitt det, ned gjennom Bibelen.

²⁵⁹ Nå, hva prøver jeg å si? Til dere som taler i tunger, til dere som roper, danser i Ånden, folk sier: "Åh, det er tøv", bare husk at jeg har gått rett tilbake og vist dere. Ned gjennom hele Skriften, blir de alltid misforstått. Husk, du er i Skriften, og du gjør det som er rett. Hold deg rett til det, Gud er med deg. Bare hold deg rett i Skriften, Gud vil ta Seg av resten av det. Amen.

²⁶⁰ Jeg elsker Ham. La oss synge min gode, gamle dåpssang, den vi sang aller første gang Herrens Engel kom til syne for mennesker, i deres Nærvær. Jeg hadde sett Den før, selv, men aller første gang Han kom ned. Og da Han kom ned, sa Han—

Han: "Som Johannes ble sendt som en forløper for Kristi første komme, vil ditt Budskap være en forløper for Kristi Andre Komme." Hundrevis og hundrevis og hundrevis av mennesker sto ved elvebredden der nede da Den kom ned i juni, 1933, ved elven. Og vi sto ved elvebredden og sang.

Ved Jordans stormfulle bredder står jeg,
Og kaster et lengselsfullt blikk,
Til Kanaans vakre og lykkelige land,
Hvor min eiendom ligger.

Jeg er på vei til det lovede land,
Jeg er på vei til det lovede land;
Åh, hvem vil komme og gå med meg?
Jeg er på vei til det lovede land.

Åh, jeg er på vei til det lovede land,
Jeg er på vei til det lovede land;
Åh, hvem vil komme og gå med meg?
Jeg er på vei til det lovede land.

Når skal jeg nå dette sunne stedet,
Og være evig velsignet!
Når skal jeg se min Fars ansikt,
Og hvile i Hans favn?

Åh, jeg er på vei til det lovede land,
Åh, jeg er på vei til det lovede land;
Åh, hvem vil komme og gå med meg?
Jeg er på vei til det lovede land.

Over alle disse vidstrakte slettene
Skinner en evig dag;
Der regjerer Gud Sønnen for evig,
Og natten drives bort.

Jeg er på vei til det lovede land,
Jeg er på vei til det lovede land;
Åh, hvem vil komme og gå med meg?
Jeg er på vei til det lovede . . .

²⁶¹ La oss bare synge den igjen, og håndhils på noen rundt deg.

Jeg er på vei til det lovede land,
Jeg er på vei til det lovede land;
Åh, hvem vil komme og gå med meg?
Jeg er på vei til det lovede land.

²⁶² Nå, uten en skygge av tvil, hver og en av dere som har tatt imot Kristus, og vet at du er født på ny av Ånden, la oss løfte våre hender nå og synge.

Jeg er på vei til det lovede land,
Vel, jeg er på vei til det lovede land;
Åh, hvem vil komme og gå med meg?
Jeg er på vei til det lovede land.

263 Jeg har ikke sett dette på lenge. Damer, ta et lommeørkle fra vesken din. Mine herrer, stikk hånden i bukselommen og ta frem lommeørkleet ditt. Nå skal vi ha en vinke-gave til Herren. Ja vel, alle sammen, vi kommer til å vinke som om vi går inn i Kanaan nå, vink med lommeørkleet ditt. Ja vel, nå.

Jeg er på vei til det lovede land,
 Jeg er på vei til det lovede land;
 Åh, hvem vil komme og gå med meg?
 Jeg er på vei til det lovede land.

264 Nå, hvis det er noen her som ikke har gjort sitt valg og kall fast, som ønsker å komme mens vi synger den igjen, ønsker å trekke frem lommeørkleet ditt og vinke med oss igjen. Porten er åpen nå, billettene er gratis. Vil du ikke komme? Gå om bord på Sions gamle skip, det drar, det beveger seg ut. La oss dra.

Jeg er på vei til det lovede land, (Det er ikke lenge til.)
 Åh, jeg er på vei til det lovede land;
 Åh, hvem vil komme og gå med meg?
 Jeg er på vei til det lovede land.

265 Mens vi bøyer våre hoder:

Å bli lik Jesus, bare å bli lik Jesus,
 På jorden lengter jeg etter å bli lik Ham;
 Gjennom hele livsreisen fra jorden til
 Herligheten
 Jeg ber bare om å bli lik Ham.

Fra Betlehems krybbe kom det frem en
 Fremmed,
 På jorden lengter jeg etter å bli lik Ham;
 Gjennom hele livsreisen fra jorden til
 Herligheten
 Jeg ber bare om å bli lik Ham.

266 Ikke glem søndag. Ikke glem onsdag kveld er det bønnemøte. Husk, be mye, be for meg, be for pastoren din, be for naboen din, diakonene dine, tillitsmennene dine, be om at Gud må ha Sin vei med oss alle.

Å bli lik Jesus, å bli lik Jesus,
 På jorden lengter jeg (Det er mitt hjertes ønske.) etter å bli lik Ham; (Misforstått.)

Husk, Gud . . . ? . . . Er ikke det ditt ønske? Tenk på det.

. . . fra jorden til Herligheten
 Jeg ber bare om å bli lik Ham.

[Broder Branham begynner å nynne *Å bli lik Ham*—Red.]

. . . ydmyk og ringe,
 På jorden lengter jeg bare etter å bli lik Ham;

Gjennom hele livsreisen fra jorden til
Herligheten
Jeg ber bare om å bli lik Ham.

²⁶⁷ Med deres hoder bøyd nå, og deres øyne lukket, og våre
hjerter sentrert på Gud. Vi vil kalle opp min kjære, gode venn,
broder Roy Borders, fra California, om ikke han vil ha . . . uttale
velsignelsen over dette møtet. Broder Borders.

61-0723^E Gud blir misforstått
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana USA

NORWEGIAN

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reproduert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org